

www.eksegersi.gr

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 726 - Σάββατο, 6 Απρίλη 2013

1,30 ΕΥΡΩ

Στις δαγκάνες του
Μνημόνιου και ο
κυπριακός λαός

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

ΣΥΡΙΖΑ

Πλήρης σεβασμός στο
στάτους της εξάρτησης

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Μέχρι τις 15 Μάη το
επίδομα γάμου

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Σκόνδαλο λίστας Λαγκάροντ

Ρεγουλάρουν τα
πράγματα

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Ο,τι είναι υπέρ του
δάσους δεν εφαρμόζεται

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Προπαγάνδα Γκέμπελς από την
«Ελληνικός Χρυσός»

Ο συνταξιοδοτηθείς
δασάρχης και η
προπαγάνδα του ψεύδους

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Συντονίζονται για το
επιχειρηματικό
πανεπιστήμιο

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Δίκη Επαναστατικού Αγώνα

Απόφαση ξέχειλη από
πολιτική σκοπιμότητα

[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟΥ ΤΟ ΧΑΡΑΤΣΙ
Ερχονται
νέα μέτρα

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

6/4/1917: Καθιέρωση οχτάκουρου και κατάργηση θανατικής ποινής στη Ρωσία 6/4/1941: Επίθεση Γερμανών στην Ελλάδα 6/4/1960: Σύρραξη κυβερνητικών-αριστερών βουλευτών στη Βουλή, επέμβαση χωροφυλακής 7/4: Ημέρα υγείας, Μοζαρβίκη: Ημέρα γυναίκας 7/4/1943: Απόδραση 56 κρατούμενων από φυλακές σανατορίου «Σωτηρία» (πολλοί κομμουνιστές από Ακροναυπλία) 7/4/1977: Εκτέλεση εισαγγελέα δικών της RAF Ζήγκριντ Μπούμπακ 7/4/1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχάνων Γεννοβία Φελίτσε Σκιαβάττη («Ερυθρές Ταξιαρχές») 7/4/1993: Αποφυλάκιση Ρενάτο Κούρτσιο («Ερυθρές Ταξιαρχές») μετά από δεκαεπτά χρόνια 7/4/1993: Επτά βόμβες σε αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ-1η Μάρη) 7/4/1998: Ρουκέτα κατά «Citibank» (17N) 8/4: Ημέρα Roma 8/4/1896: Ο αναρχικός τσογκάρης Δημήτρης Λαζαρίδης σκοτώνει τον τραπεζίτη Διονύσιο Φραγκόπουλο και τραυματίζει σοβαρά τον μεγαλέμπορο Αντρέα Κολία (Πάτρα) 8/4/1941: Απόδραση δώδεκα μελών ΚΚΕ από σανατορίο Ασβεστοχωρίου για να συμμετάσχουν στην αντίσταση. Είχαν μεταφερθεί εκεί από την Ακροναυπλία λόγω φυματίωσης. Την επόμενη κυκλοφόρησε η πρώτη προκήρυξη ενάντια στους γερμανούς κατακτητές που μόλις κατέλαβαν τη Θεσσαλονίκη 8/4/1948: Επίθεση ανταρτών εναντίον Κομοτηνής με πυροβολικό και όλμους 8/4/1969: Συγκρούσεις αγροτών-αστυνομιάς στα Μεγάλα Καλύβια Τρικάλων, δεκάδες τραυματίες, σαράντα συλλήψεις 8/4/1971: Απολύτωντα 261 εκτοπισμένοι, μεταξύ τους και 27 στρατιωτικοί 8/4/1986: Εκτέλεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17N) 9/4: Τυνησία: Ημέρα μαρτύρων 9/4/1968: 31 νεκροί από ταραχές μετά τη δολοφονία του M. L. King, εμπρησμοί, λεηλασίες 9/4/1968: Διακίρυξη Ντούπτεσκ («άνοιξη της Πράγας») 9/4/1973: Ανατίναξη ιστραλής πρεσβείας Λευκωσίας («Μαύρος Σεπτέμβρης») 10/4/1870: Γέννηση Λένιν 10/4/1971: Βόμβα στα γραφεία παραεκκλησιαστικής οργάνωσης «Ζωή» 10/4/1989: Βόμβα έξω από την πόρτα διαιφερίσματος προϊσταμένου Εφετείου Αθηνών Σαμουήλ Σαμουήλ («1η Μάρη») 11/4: Ημέρα κατά νόσου Parkinson 11/4/1929: Η Γερμανία αρνείται παραχώρηση πολιτικού ασιλού στον Τρότσκι 11/4/1944: Εκτελούνται πέντε κομμουνιστές ως αντίποινα για δολοφονία δύο χωροφυλάκων (Καισαριανή) 11/4/1969: Βόμβα στην είσοδο εφημερίδας «Εστία» (ΔΑ) 11/4/1990: Ο Μίκης Θεοδωράκης αναλαμβάνει υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου παρά τα προθυπουργών (Μητσοτάκης) 11/4/1994: Ρουκέτα σε γραφεία δύο ασφαλιστικών εταιρειών (17N) 11/4/2005: Νιγηριανός μετανάστης νεκρός στο ΑΤ Λαμίας, θάβεται χωρίς ιατροδικαστική εξέταση 12/4/2011: Ο Κεμάλ καταγγέλλει στην παγκόσμια κοινότητα βαρβαρότητες του ελληνικού στρατού. Η νεοσύστατη Σοβιετική Ενωση δωρίζει 30.000 χρυσά ρούβλια για ανακούφιση τούρκων προσφύγων 12/4/1928: Βομβιστική επίθεση κατά βασιλιά Ιταλίας Βίκτορα Εμπανούηλ Γ', 17 νεκροί, 30 τραυματίες, ο ίδιος δεν έπαθε τίποτα.

● «Η Μέρκελ καίει την ευρωζώνη» ●●● Πρωτοσέλιδος τίτλος στην «Αυγούλα» της Τετάρτης 27 Μαρτίου ●●● Παιζούν με τα νεύρα μας οι ξεφτίλες του ΣΥΡΙΖΑ ●●● Ετσι που πάμε, βλέπω την Προανακριτική για τη λίστα Λαγκάρντ να συστήνει υποεπιπροπή που θα μελετήσει τις συνεχείς αλλαγές στην υπερασπιστική γραμμή του Διώτη ●●● Ακόμα και τα κλεφτρόνια που πιάνονται επί αυτοφόρω δείχνουν μεγαλύτερη σταθερότητα ●●● Εντάξει, γίνεται της... τάνας στον Περισσό, ενώπιο συνέδριου ●●● Εδώ η Παπαρήγα έφτασε να κατηγορήσει ως «αγράμματους» μέλη της ΚΕ που επιμένουν στη «γραμμή Χαρλαου» ●●● Εμάς λόγος δεν μας πέφτει αλλά μια απορία θα την εκφράσουμε ●●● Πώς ανακάλυψε ξαφνικά η ηγεσία ότι είναι οπορτουνιστική η θεωρία των σταδίων; ●●● Η γραμμή, πάντως, συμπυκνώνεται στο παλιό καλό σλόγκαν: Βγάζω φλάς αριστερά για να στρίψω δεξιά ●●● «Τρανσέζουαλ αριστερά» ο Σκουρλέτης για τη ΔΗΜΑΡ, «ψεκασμένη αριστερά» ο Παπαδόπουλος για τον ΣΥΡΙΖΑ, άντε μετά να σχηματιστεί ο

«μεγάλος αστερισμός» για τον οποίο μιλούν ο Τσίπρας και ο Κουβέλης ●●● Θα πείτε, βέβαια, σε πρωινάδικο μιλούσαν οι δυο εκπρόσωποι τύπου, κάτι έπρεπε να κάνουν για ν' ανεβάσουν την τηλεθέαση ●●● Ο Μπουμπούκος έχει δημιουργήσει σχολή ●●● Ο Σκουρλέτης, όμως, πρέπει να κάτσει στο σκαμνί από το LGBT τμήμα του ΣΥΡΙΖΑ, κατηγορούμενος για σεξισμό ●●● «Πόρτα» έφαγε ο Ρεχάγκελ από τους παλιούς διεθνείς ποδοσφαιριστές που θεωρούνταν παιδιά του ●●● Φυλάχτηκαν από τις κακοτοπιές και αρνήθηκαν και να τον συναντήσουν υπό

την ιδιότητα του πρέσβη της Μέρκελ ●●● «Το «Οχι» της Κύπρου κλονίζει ευρώ και ΕΕ» ●●● Κεντρικός πρωτοσέλιδος τίτλος στο «Πριν» της 23ης Μαρτης ●●● Πάντα ακριβής στις προβλέψεις της η «εφημερίδα της ανεξάρτητης Αριστεράς» ●●● Ή αλλιώς, είπαν της γριάς να χέσει... ●●● Για «αριστερά-γεροντοκόρη» μίλησε ο Τσίπρας, αναφερόμενος στον Λαφαζάνη και τους συντρόφους του ●●● Αληθεύει ότι για να επιστρέψουν οι Καταριανοί τους έταξαν πως θα μεταφέρουν τη Βουλή στο Ελληνικό και δα τους δώσουν τη μπίζνα της κατα-

σκευής; ●●● «Είναι μηδενική η πιδανότητα» να κουρευτούν και στην Ελλάδα οι καταδέσεις δήλωσε ο Στουρνάρας ●●● Ωχ, ωχ ●●● Ρε σεις, δυμάστε εκείνο το περιβόητη flexicurity της Ευρωπανώσης; ●●● Τελικά, μας έχει μείνει μόνο το flexi ●●● Αυτή είναι η διαφορά ανάμεσα σε καπιταλισμό σε σχετική ανάπτυξη και σε καπιταλισμό σε κρίση ●●● Το ξανασκέφτονται, λέει, οι ΣΥΡΙΖΑίοι το ταξίδι Τσίπρα στη Μόσχα ●●● Είναι κακό το timing, λέει ●●● Πάντα ξεχειλίζαν από... αρχές οι διάδρομοι της Κουμουνδούρου ●●● Ρίχνουν χρήμα στα κανάλια οι χρυσοδήρες, αν κρίνουμε από την «κραγμένη» εκπομπή του ΑΝΤ1 το βράδυ της περασμένης Κυριακής ●●● Άλλα και ο τέως δασάρχης, δεν πρόλαβε να βγει στη σύνταξη και ξαναέπιασε δουλειά ●●● Αλήδεια, δα μπορέσει να ξανακυλοφορήσει από Αρναία και κάτω μετά το ξεμπρόστιασμα από την «Κόντρα»; ●●● Όλες οι λεπτομέρειες στη σελίδα 8 ●●● Πάντως, διαδικτυακή «φίρμα» των κάναμε τον τέως δασάρχη ●●●

◆ Μέσα στη χλαπαπαγή με το Κυπριακό δεν πήραμε χαμπάρι ότι η χώρα απέκτησε δύο αικόμη κόμματα, ένα κοινοβουλευτικό και ένα εξωκοινοβουλευτικό. Το κοινοβουλευτικό το έφτιαξε ο Ζώης, ονομάζεται «Νέα Μέρα» (σαν τίτλος πρωινάδικου ακούγεται) και εκπροσωπεύται στη Βουλή από τους διαγραφοφοριών αποχωρησάντων από το άλλοτε κραταιό Λάος: Χρυσανθακόπουλος, Ροντούλης, Παπανδρέου, Κανελλόπουλος, Σαρατσιώτης. Οι φήμες ότι υπάρχουν διαφωνίες για την επιλογή του σήματος του κόμματος, με τα μέλη να ταλαντεύονται ανάμεσα σε τραπουλόχαρτο και γομάρι, δεν

έχουν επιβεβαιωθεί επισήμως.

◆ Στο μεταξύ, «πολιτική» κίνηση ανακοίνωσαν ότι δημιουργούν και οι διαγραφοφοριών αποχωρήσαντες από τη ΔΗΜΑΡ. Κατόπιν τούτου και εν αναμονή του «κόμματος Λοβέρδου» (πού χάθηκε αυτή η ψυχή);, μπτορούμε να αναφωνήσουμε: Κάνε και συ ένα κόμμα (ή πολιτική κίνηση). Μπορείς!

◆ Καταγγέλλα κατά της Γερμανίας για «αθέμιτο ανταγωνισμό μέσω εκτεταμένου κοινωνικού ντάμπινγκ» κατέθεσε στην Κομισιόν η κυβέρνηση του Βελγίου. Η καταγγέλλα αφορά την εισαγωγή στη Γερμανία εργατών από την Ανατολική Ευρώπη, οι οποί-

οι εργάζονται 60 ώρες την εβδομάδα με αφοιβή 3-4 ευρώ την ώρα. Η Γερμανία απαντά ότι πρόκειται για νόμιμη εργασία, διότι στους περισσότερους κλάδους της χώρας δεν υπάρχει θεσμοθετημένος κατώτερος μισθός. Οι Βελγοί υποστηρίζουν πως αυτό το καθεστώς επιτρέπει στη Γερμανία να εκμεταλλεύεται τη φθηνή εργασία περίπου μισού εκατομμυρίου εργατών. Το παράδειγμα προσφέρεται και για προβολή στο μέλλον των «ειδικών οικονομικών ζωνών» στην Ελλάδα.

◆ «Να πάμε σε ένα άλλο μοντέλο όπου αυτός ο μεγάλος αστερισμός δυνάμεων και προσωπικοτήτων θα διεκ-

δικήσει να σταματήσει η καταστροφή του μνημονίου και να ξαναοικοδομηθεί η χώρα σε στέρεες βάσεις», ελέγει ο Τσίπρας μιλώντας στο «μαγαζί» του Αρσένη στις 9 Μαρτη. Τελικά, αυτός ο «μεγάλος αστερισμός» χωράει μόνο τον Καμμένο, άντε και τη Λουκά.

◆ Ο ΣΥΡΙΖΑ σκίζει τα ρούχα του υπέρ της πρότασης του ΑΚΕΛ (που δεν την προβάλλει και με μεγάλο φανατισμό) να γίνει δημοψήφισμα στην Κύπρο με ερώτημα

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αρχίζει να αποκλιμακώνεται πλέον το θέμα της ανεργίας.
Ιωάννης Βρούτσης

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

ταία δέκα χρόνια πάνω σε αυτά ακριβώς τα χρήματα... Οταν φύγουν οι Ρώσοι ποιος θα πληρώνει 500 δολάρια τη βραδιά για να μείνει στο Four Seasons;

Φίοντορ Μίσκιν, ναυτιλιακές επιχειρήσεις στην Κύπρο

Συνεργαζόμαστε π

Κορυφή του παγόβουνου το χαράτσι

Πλέον ούτε θέατρο δεν διο μικρότεροι εταίροι της συγκυβέρνησης. Πήγαν στο Μαξίμου να συζητήσουν με τον Σαμαρά (αφού πρώτα υποτίθεται ότι τα βρήκαν μεταξύ τους) για το χαράτσι και ύστερα από λίγο βγήκαν με κατεβασμένα αυτιά και έχοντας συμφωνήσει πλήρως με το «σχέδιο Στουρνάρα», το οποίο δεν είναι τελικό, αλλά θα τεθεί υπό την έγκριση της τρόικας. Είναι ν' απορεί κανείς τι τα ήθελαν τα καουμποϊλίκια τις προηγούμενες μέρες, στα οποία παρέσυραν και βουλευτές της ΝΔ, αρκετοί από τους οποίους επίσης εκτέθηκαν.

Τους αντεκβίασε ο Σαμαράς με εκλογές και έβαλαν την ουρά στα σκέλια; Το επιπεδεί του Μαξίμου φρόντισε να διαρρέουσε πως στην αρχή ακόμη της συνάντησης του τρίο ξεφτίλια ο Σαμαράς είπε στους άλλους δύο: «Ελπίζω να μη σας πέρασε από το μυαλό ότι δλα δσα ακούγονται για εκλογές είναι δικά μου. Δεν τίθεται τέτοιο θέμα. Σας παρακαλώ, μη δίνετε σημασία». Επειδή δλοι γνωρίζουμε πως οι σχετικές διαφορές των προηγούμενων ημε-

ρών, που έλεγαν ότι «ο πρωθυπουργός δεν εκβιάζεται» και «ότι δε θα διστάσει να πάει σε εκλογές, αν ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ επιμείνουν στην τακτική τους», γίνονται από στενούς συνεργάτες του Σαμαρά, μπορούμε βάσιμα να υποθέσουμε πως αυτός ο εκβιασμός τέθηκε ωμά από τον ίδιο τον Σαμαρά στους Βενιζέλο και Κουβέλη, γ' αυτό και μαζεύτηκαν αμέσως. Τις προηγούμενες φορές το παζάρι κρατούσε κάποιες μέρες, ενώ τώρα έκλεισε με τη μία.

Δεν χρειάζεται, βέβαια, να παραπέμψουμε στα δσα δήλωσαν ο Κουβέλης με τον Βενιζέλο εξερχόμενο του Μαξίμου. Αυτοί έχουν συνήθισε να φτύνουν τον ελληνικό λαό, ποντάροντας στο κλίμα ήτας που έχει απλωθεί στις τάξεις του. Άν θελουμε να μάθουμε τι προβλέπει το «σχέδιο Στουρνάρα», δεν έχουμε παρά να δούμε το πον παρ που ο ίδιος ο Στουρνάρας έστειλε στους διαπιστευμένους συντάκτες:

«Θα υπάρχει μια ενιαία πρόταση σε όλα, κοινά διαμορφωμένη από την κυβέρνηση.

Ειδικότερα, σε ότι αφορά το ΕΤΗΔΕ, η πρόταση που θα

συζητηθεί με την τρόικα είναι να ονομάζεται πλέον Ενιαίος Φόρος και να εμπεριέχει έναν μειωμένο συντελεστή ο οποίος σε σχέση με το ΕΤΗΔΕ θα επιφέρει μια απώλεια εσόδων της τάξης του 10% - 15%.

Η απώλεια αυτή στα έσοδα που εκτιμάται στα 200 εκ ευρώ θα καλυφθεί με τρεις τρόπους:

1. Από ακίνητα εκτός σχεδίου, ηλεκτροδοτούμενα, τα οποία σήμερα επιβαρύνονται με τον κατώτατο συντελεστή και θα πάνε στο εξής στο μέσο δρού των δήμων.

2. Από ακίνητα που ενοικιάζεται από ιδιώτες το δημόσιο, χωρίς όμως να εισπράττει το ΕΤΗΔΕ..

3. Από εξαιρέσεις που υπάρχουν σήμερα σε διάφορα ακίνητα, όπου ο δήμος δεν επιβάλλουν ΕΤΗΔΕ ή ΤΑΠ..

Και οι τρεις δράσεις μαζί θα αποφέρουν στο δημόσιο περίπου 140 εκατομ., και τα υπόλοιπα 60 από τα 200 της απώλειας, θα καλυφθούν από τη μεγαλύτερη απόδοση που έχει το ΕΤΗΔΕ (και στο εξής ο Ενιαίος Φόρος) σε σχέση με αυτή που υπολογίζει η τρόικα.

Επιπλέον, θα προσπαθήσουμε να εντάξουμε με εξευτελισμό που δεν εφαρμοζόταν ούτε στις πάλαι ποτέ αποικίες. Οχι πως είναι αυτό το κύριο χαρακτηριστικό του Μνημόνιου, όμως έχει τη σημασία του όταν έρχεται ένα δργανό διεθνούς οικονομικού ελέγχου και καθορίζει ακόμη και τον τρόπο με τον οποίο θα ταξιδεύουν τα μέλη της κυβέρνησης μιας υποτίθεται ανεξάρτητης χώρας.

Μολονότι η επεξεργασία του Μνημόνιου έχει ολοκληρωθεί σε εντατικές διαβούλευσεις με την τρόικα, η κυβέρνηση ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ δεν δίνει στη δημοσιότητα (ούτε καν στα κόμματα της αντιπολίτευσης), για ευνόητους λόγους. Θέλει πρώτα να περάσει από το Eurogroup και μετά να το δώσει στη δημοσιότητα. Υπάρχουν, όμως διαφορές που αναφέρονται στα βασικά μέτρα του Μνημόνιου, ενώ δεν πρέπει να ξεχνάμε πως 25 νομοθετήματα, προ-απαιτούμενα του Μνημόνιου, είχαν ψηφιστεί σε μια συνεδρίαση της Βουλής από την κυβέρνηση Χριστοφρία.

Στην Ελλάδα, παρά την περί του αντιθέτου προεκλογική δέσμευση του Σαμαρά, δεν συγκροτήθηκε ποτέ η Εξεταστική Επιτροπή που υποτίθεται ότι θα διερευνούσε τις ευ-

θύνες εκείνων που «μας οδήγησαν στο Μνημόνιο». Ο Σαμαράς κέρδισε τις εκλογές με την ψυχή στα δόντια και μπόρεσε να σχηματίσει κυβέρνηση χάρη στο ΠΑΣΟΚ και τη ΔΗΜΑΡ, οπότε έκανε γαργάρα και αυτή την προεκλογική του «δέσμευση».

Στην Κύπρο, όμως, μετά το ηχηρό χαστούκι του Eurogroup που μετέτρεψε το «όχι» σε «ναι σε όλω», η κυβέρνηση Αναστασιάδη ξεκινά τη θητεία της με μια Ερευνητική Επιτροπή, αποτελούμενη από τρεις συνταξιούχους μεγαλοδικαστές (εκεί έχουν το αγγλοσαξονικό σύστημα), η οποία θ' αναζητήσει –όπως είπε ο Αναστασιάδης– πολιτικές, ποινικές και αστικές ευθύνες, ελέγχοντας και τον ίδιο τον Αναστασιάδη! Μάλιστα, βρέθηκε η ευκαιρία να φύγει «με ψηλά το κεφάλι» ο υπουργός Οικονομικών Μ. Σαρρής, διότι υπήρξε για ένα φεγγάρι πρόεδρος της Λαϊκής Τράπεζας, οπότε η Επιτροπή θα τον «ερευνήσει» κι αυτόν. Στην προγματικότητα, ο Αναστασιάδης ήθελε να τον διώξει ως αποδιοπομπαίο τράγο και βρέθηκε η χρυσή τομή.

Η πλάκα είναι πως ο στενός συνεργάτης του Αναστασιάδη, υπουργός Συγκοινωνιών και Εργων Τάσος Μητσόπουλος, δήλωσε πως ο πρόεδρος μελετά το ενδεχόμενο να καλέσει ΑΚΕΛ και ΕΔΕΚ να μετάχουν στην κυβέρνηση, επικαλούμενος «κατάσταση έκτακτης ανάγκης». Αν τα δυο κόμματα της αντιπολίτευσης μπουν στην κυβέρνηση, τι διά-

σουμε να εντάξουμε στο σύστημα και τα αγροτεμάρχα».

Το χαράτσι παραμένει, θα εξακολουθεί να εισπράττεται μέσω της ΔΕΗ και απλά θα γίνουν κάποιες αλλαγές. Δεν είναι η κοινωνική ευαίσθησία που τους ωθεί σ' αυτές τις αλλαγές, είναι η αδυναμία που έχει σημαντικό τμήμα του ελληνικού λαού να πληρώσει. Πρέπει, λοιπόν, να τα πάρουν από τους άλλους. Γ' αυτό και ο Στουρνάρας δήλωσε ότι θα προσπαθήσουν να πάρουν από τώρα χαράτσι και από τα αγροτεμάρχια, γεγονός για το οποίο δεν είπαν κουβέντα οι Κουβέλης Βενιζέλος.

Τη σημήνη που κλείνει η ώλη της «Κ» μόλις τελειώσει η πρώτη συνάντηση του Στουρνάρα με την τρόικα, που κράτησε τρεις ώρες. Ρεπορτάζ δεν έχουμε, έχουμε όμως μια προηγούμενη δήλωση εκπροσώπου της Κομισιόν, σύμφωνα με την οποία οι διαπραγματεύσεις θα είναι μακρές. Απ' αυτή τη δήλωση συνάγεται ότι ανοιχτό δεν είναι μόνο το θέμα του χαρατσιού. Δεν πήγε προ ημερών ο Σαμαράς βίζιτα ωρών στο υπουργείο Οικονομικών για

να συζητήσει με τον Στουρνάρα μόνο για το χαράτσι.

Εκείνο που συζητούν είναι συνολικά η εφαρμογή του «προγράμματος», το οποίο βεβαίως έχει πέσει έξω, όπως έγινε και τις προηγούμενες χρονιές, όπως ήταν αναμενόμενο. Αυτό σημαίνει ότι πρώτο δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για ελάφρυνση σε κάποιους τομείς, όπως το χαράτσι, και δεύτερο ότι θα απαιτηθούν νέα μέτρα και πρέπει να δουν από τώρα σε ποιους τομείς θα τα πάρουν. Η καπιταλιστική ύφεση είναι πιο βαθιά από την «προβλεφθείσα», τα κρατικά έσοδα είναι μικρότερα από τα «προϋπολογισθέντα», επομένως θα πρέπει να μπει μπροστά ο αυτοματισμός που προβλέπεται πλέον από το Μνημόνιο. Τα παραμύθια περί «τέλους της ύφεσης» ήταν για την περίοδο της ψήφισης του τρίτου Μνημονίου και λίγο μετά. Τώρα, μεγάλοι διεθνείς οίκοι, όπως η Citibank, προβλέπουν ψήγματα ανάπτυξης από το 2016!

Οταν ο Στουρνάρας ρωτήθηκε έξω από το Μαξίμου αν υπάρχει σχέδιο για το χαράτσι, Δεν πήγε προ ημερών ο Σαμαράς βίζιτα ωρών στο υπουργείο Οικονομικών για

δουλεία του υπάλληλου-διεκπεριατή που τον χαρακτηρίζει, ότι υπάρχει ένα σχέδιο, αυτό θα τεθεί υπόψη της τρόικας και μετά «θα σας πούμε». Αυτός δεν έχει πρόβλημα μη τυχόν και τον κατηγορήσουν ως υπάλληλο της τρόικας, γ' αυτό και τον βγάζουν μπροστά σ' αυτές τις περιπτώσεις. Το ερώτημα είναι αν η τρόικα θα είναι το ίδιο σκληρή όπως τις προηγούμενες φορές ή θα δεξεις κάποια κατανόηση. Οχι για το χαράτσι (αυτό είναι τελειωμένο), αλλά για τα πρόσθια που θα χρειαστούν.

Αυτό είναι ένα πολιτικό ερώτημα, στο οποίο δε θα δώσουν απάντηση οι Τόμσεν κι οι άλλοι δύο, αλλά τ' αφεντικά στο Βερολίνο, την Ουάσιγκτον, τις Βρυξέλλες και τη Φρανκφούρτη. Έχουν περιθώρια να δισχειριστούν την καπάσταση για ένα διάσπημα, μέχρι να γίνουν οι γερμανικές εκλογές και να πάνε για νέο «κούρεμα» του χρέους, ή θ' απαιτήσουν νέα μέτρα εδώ και τώρα, βάζοντας σε κίνδυνο την πολιτική σταθερότητα που πρόκειται να προλαμβάνει η κυβέρνηση;

τά και καύσιμα.

– Θα επιβληθεί ειδική φορολογία στα ακίνητ

9 Απρίλη 2003. Αμερικάνικα τεθωρακισμένα φργουράρουν προκλητικά μπροστά στο ξενοδοχείο «Παλαιοστίνη» στο κέντρο της Βαγδάτης. Ήταν το ξενοδοχείο ενάντια στο οποίο μία μέρα πριν ένα αμερικάνικο τακνί είχε εκτοξεύσει βλήμα του καρφώθηκε στο γραφείο του πρακτορείου Róiter (στο 14ο όροφο του κτιρίου) σκοτώνοντας έναν κάμεραφαν κι έναν δημοσιογράφο και τραυματίζοντας άλλους τρεις. Είχε προηγηθεί η εν ψυχρώ δολοφονία ενός άλλου δημοσιογράφου, του Αλ Τζαζίρα αυτή τη φορά, επίσης από αμερικάνικα πυρά. Οι σύγχρονοι «σταυροφόροι» έδειχναν σε όλο τον κόσμο την προκλητική τους δύναμη που δεν δίσταζε να εκτελεί αικόμα και δημοσιογράφους.

Εκτός απ' αυτούς, 3.000 πτώματα σάπτιζαν στους δρόμους της Βαγδάτης. Ήταν πολλοί περισσότεροι από τις μερικές εκατοντάδες προσκυνημένους που ζήτωκαν γάζαν μπροστά στις κάμερες. Η θεωρία ότι «οι λαοί πάνε με τους νικητές» διαψεύστηκε απόλυτα. Γιατί η Βαγδάτη θύμιζε περισσότερο μια πόλη φράντασμα παρά μια πόλη που μόλις είχε «απελευθερωθεί». Το καθεστώς του Σαντάμ έπεισε σαν χάρτινος πύργος. Ο ίδιος εξαφανίστηκε και μαζί του όλα τα στελέχη της κυβέρνησης που μέχρι πρότινος ορκίζονταν ότι ο εχθρός θα σπάσει τα μούτρα του στις πύλες της Βαγδάτης. Σημειώθηκε έτσι ένα ιστορικό παράδοξο. Η πρωτεύουσα να πέφτει εν ριπή οφθαλμού, ενώ το λιμανάκι του Ουμ Κασρ να χρειάζεται μια βδομάδα για να καταληφθεί από τους «συμμάχους»!

Η πτώση της Βαγδάτης μπορεί να σήμανε το τέλος του σύντομου πολέμου των Αμερικανοβρετανών κατά του ιρακινού καθεστώτος, που κράτησε μόλις 21 μέρες, όχι όμως και το τέλος του πολέμου κατά του ιρακινού λαού, αφού ένα κύμα αντίστασης απλώθηκε ταχύτατα από το νότο μέχρι το βορρά. Την επομένη της πτώσης της Βαγδάτης, 20.000 διαδηλωτές, σύμφωνα με τα αραβικά πρακτορεία (αλλά και αμερικάνικα Μέσα, όπως η USA TODAY), κατέβηκαν στους δρόμους της γειτονικής Ναστρήγια κραυγάζοντας «Ναι στην ελευθερία - Ναι στο Ισλάμ - Οχι στην Αμερική - Οχι στον Σαντάμ». Ήταν η πρώτη μεγάλη διαδήλωση κατά των κατακτητών, που είχε και συνέχεια στη Μοσούλη και στη Νατζάφ. Στην πρώτη, οι αμερικάνικες δυνάμεις άνοιξαν πυρ στο φωνήν ενάντια σε εξαγριωμένους νεολαίους που πετούσαν πέτρες στον φιλοαμερικάνικο κυβερνήτη της πόλης, κατά τη διάρκεια ανοιχτής ομιλίας του (τραυματίζοντας δεκάδες και σκοτώνοντας 17 ατόμα), ενώ στη δεύτερη πάνω από 3.000 διαδηλωτές κατέβηκαν στους δρόμους της πόλης, μετά το κάλεσμα του επικεφαλής των σιτάρων κληρικών του Ιράκ, Μοχάμεντ Μαχντί Αλ-Χαλίσι για τζιχάντ ενάντια στους εισβολείς.

Δεν πέρασε ούτε μήνας από την πρωτομαγιάτικη ανακοίνωση του Μπους για «το τέλος του πολέμου» στο Ιράκ (μέρα που γιορτάστηκε χωρίς κανένα εμπόδιο από τους φευτοκομμουνιστές δωστιλογους του «ΚΚη... εργατική πρωτομαγιά!») και αρχίζουν οι πρώτες καταρρίψεις

■ Ιράκ, δέκα χρόνια μετά την «απελευθέρωση»

Από το μακελειό του πολέμου στο πλιάτσικο της «ειρήνης»

αμερικάνικων ελικοπτέρων, πρώτα στη Φαλούτζα κι ύστερα στη Χιτ. Η πρώτη από τις δύο πόλεις έμελε να γίνει η πόλη σύμβολο της αντίστασης στην κατοχή και να ισοπεδωθεί μετά από σκληρή αντίσταση ενάμιση χρόνο μετά, το Νοέμβρη του 2004. Οι καταρρίψεις των αμερικάνικων ελικοπτέρων στα τέλη του Μάη του 2003 ήταν η απαρχή ενός ανταρτοπόλεμου που κράτησε αρκετά χρόνια αικόμη. Ούτε η σύλληψη του Σαντάμ στις 16 Δεκέμβρη του 2003 στάθηκε ικανή να ανακόψει αυτή την αντίσταση. Ο ιρακινός λαός δεν θεωρούσε ηγέτη του τον Σαντάμ, στα χρόνια της παντοκρατορίας του οποίου δεινοπάθησε. Η αντίστασή του στον κατακτητή προερχόταν λιγότερο από τους Μπαθιστές και περισσότερο από πολλές και διαφορετικές ομάδες Ιρακινών, στην πλειοψηφία τους μοχητών, που είχαν την κάλυψη του ιρακινού πληθυσμού.

Μπροστά σ' αυτό το αντάρτικο οι αμερικάνοι στρατιώτες ομολογούσαν αιμήχανα: «Πυροβολούν με τα AK-47 από τα σπίτια τους, βγαίνουν από τη μπροστινή πόρτα και σφίγγουν τα χέρια των αμερικανών στρατιωτών μόλις οι πυροβολισμοί τελειώσουν. Είναι αδύνατον να τους ξεχωρίσεις. Δε στοχεύουν και πολύ καλά και δεν έχουν πολλά όπλα, αλλά είναι πολυμήχανοι και έξυπνοι. Και τα πηγαίνουν όλο και καλύτερα» (Πίτερ Τζόνσον, 20χρονος υποδεκανέας πεζοναύτης, στο Αλ-Τζαζίρα, 30/4/04).

Η «πρόβλεψη» του πρώην αναπληρωτή υπουργού Πολέμου των ΗΠΑ, Πολ Γουλφορίτς, πριν ακόμα πέσει η Βαγδάτη, ότι το καθεστώς της κατοχικής διοίκησης θα διαρκέσει τουλάχιστον έξι μήνες, αποδείχτηκε απατηλή. Χρειάστηκε να περάσουν έξι χρόνια από την πτώση της Βαγδάτης μέχρι τη στιγμή που τα αμερικάνικα στρατεύματα αποχώρησαν από τις πόλεις μεταβιβάζοντας τον ελεγχό τους στο νέο ιρακινό στρατό. Ενα στρατό που σχηματίστηκε από τις κυβερνήσεις των σύγχρονων Κουίσλινγκ. Οι αμερικάνοι το κατόρθωσαν αυτό αφού πυροδότησαν έναν αιματηρό εμφύλιο πόλεμο στο Ιράκ και εξαγόρασαν πολλούς Σουνίτες που σχημάτισαν μέχρι και πολιτοφυλακή (ονόματι «Γοι του Ιράκ») που συνεργάζοντας με τον αμερικάνικο στρατό και πληρωνόταν από το Πεντάγωνο για την καταστολή της ιρα-

κινής αντίστασης. Η αντίσταση από τον σιίτη κληρικό Μοκτάντα Άλ Σαντρ και τον «Στρατό του Μεχντί» του οποίου ηγούνταν, που δύο φορές αντιπαροποτέθηκε ένοπλα στο κατοχικό καθεστώς, μετατράπηκε σε εμφυλιοπολεμική μηχανή που κατηγορήθηκε από τις οργανώσεις της ιρακινής αντίστασης ότι ευθύνεται για σωρεία απαγωγών και σφαγών Σουνιτών.

Ετσι, η ιρακινή αντίσταση δεν κατόρθωσε να νικήσει και να ανατρέψει τις κυβερνήσεις των δωστιλογων. Τελικά, τα αμερικάνικα στρατεύματα εγκατέλειψαν το Ιράκ στα μέσα του Δεκέμβρη του 2011, χωρίς όμως να πετύχουν τη νίκη που θα ήθελαν. Δηλαδή, τη γρήγορη και απόλυτη κυριαρχία τους στο Ιράκ και το ασφαλές περιβάλλον για να κάνουν τις «ψυπίζες» τους. Μπορεί οι αμερικανικές πετερλαϊκές εταιρίες να επεστρέψουν στο Ιράκ, μετά από 37 χρόνια απουσίας, δεν έχει όμως μέχρι σήμερα επιτευχθεί ο στόχος που είχαν θέσει το 2008, η παραγωγή να ανέβει στα 4 εκατομμύρια βαρελιά την ημέρα μέσα σε πέντε χρόνια. Σήμερα, η παραγωγή είναι 1 εκατ. βαρελιά την ημέρα λιγότερα. Από την άλλη, οι Αμερικάνοι στρατιώτες επιτευχθήκαν να διασφαλίσουν την ημέρα για την ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ, είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», είχε στενούς δεσμούς με το Ιράν. Η «Εθνική Ιρακινή Συμμαχία», της οποίας ηγούνταν, κατείχε τις περισσότερες βουλευτικές έδρες μέχρι το 2010 που την ξεπέρασε η συμμαχία «Εθνικό Ιρακινό Κίνημα», επικεφαλής της οποίας ήταν ένας αλλος εχθρός τους, το Ιράν. Η μεγαλύτερη σπιτική παράταξη στη χώρα, το «Ανώτατο

Και άλλος Παλαιοιστίνιος νεκρός στις ισραηλινές φυλακές

Δεύτερος παλαιοιστίνιος πολιτικός κρατούμενος πεθαίνει στις ισραηλινές φυλακές σε λιγότερο από δύο μήνες. Πρώτος ήταν ο Αραφάτ Τζαραντάτ, μέλος της Φατάχ στη Δυτική Οχθή, ο οποίος πέθανε ύστερα από βασανιστήρια που υπέστη από την ισραηλινή Σιν Μπετ. Ο Μαΐσάρα Αμπουχαμντία πέθανε από καρκίνο στον οισοφάγο στο τελευταίο στάδιο, δυο μήνες από τότε που οι γιατροί της ισραηλινής φυλακής έσειραν όπου κρατούνταν τους ανακοίνωσαν την ασθένεια από την οποία έπασχε. Ο κρατούμενος διαμαρτυρόταν από τον Αύγουστο του 2012 ότι υπέφερε από πόνους στο λαιμό, χωρίς ποτέ οι γιατροί να του χορηγήσουν κάπιο φάρμακο ή να κάνει εγκαίρως χημειοθεραπείες. Δεν τον ενημέρωσαν για την ασθένειά του μέχρι τον περασμένο Γενάρη, όταν πια του έμεναν λίγες μέρες ζωής, για να μην προλάβει να διεκδικήσει την αποφυλάκισή του.

Μόλις μαθεύτηκε ο θάνατός του, ξέσπασαν διαδηλώσεις στη Δυτική Οχθή, οι οποίες σύντομα εξελίχτηκαν σε σφοδρές συγκρούσεις εκανοντάδων πα-

λαιοιστίνιων νεολαίων με το σιωνιστικό στρατό. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων έχουν σκοτωθεί δύο παλαιοιστίνιοι έφηβοι από πυρά του σιωνιστικού στρατού κατοχής. Παράλληλα, ομάδες μοχητών της Αντίστασης στη Γάζα εκτόξευσαν την περασμένη Τετάρτη ρουκέτες προς την ισραηλινή πόλη Συντερότ, κοντά στα σύνορα με τη Γάζα, ως απάντηση για το θάνατο του κρατούμενου. Το Ισραήλ απάντησε με αεροπορικό βομβαρδισμό της Γάζας, χωρίς να υπάρξουν θύματα.

Εκπρόσωπος των παλαιοιστίνιων πολιτικών κρατούμενων

δήλωσε ότι όλοι οι παλαιοιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές θα κάνουν τριήμερη απεργία πείνας διαμαρτυρόμενοι για τη μη αποφυλάκιση του Αμπουχαμντία αλλά και την άρνηση παροχής ιατρικής περιθαλψης από τους δεσμοφύλακές του. Ο θάνατος του κρατούμενου συνέβη λίγες μέρες πριν τον γιορτασμό της Ημέρας του Παλαιοιστίνου Κρατούμενου, στις 17 Απριλί, η οποία είναι η μέρα που αποφυλακίστηκε ο Αντάν Χαντέρ, σύμβολο του αγώνα των παλαιοιστίνων κρατούμενων. Το γεγονός αυτό κάνει τους σιωνιστές να φοβούνται ότι οι δια-

δηλώσεις εκείνης της μέρος θα είναι ιδιαίτερα μαζικές και μαχητικές.

Ο Αμπουχαμντία ήταν ιστορικό στέλεχος της Φατάχ από την εποχή του Λιβάνου και της Συρίας. Κυνηγήθηκε και εξορίστηκε από τους σιωνιστές σε όλη τη διάρκεια της ζωής του, ενώ μεγάλο μέρος της το πέρασε έγκλειστος στα σιωνιστικά κολαστήρια. Εντάχθηκε στις ένοπλες ομάδες της Φατάχ στο Λιβάνο και ήταν συνεργάτης του Αμπού Τζιχάντ, αρχηγού του ένοπλου σκέλους Άλ Ασίφη της Φατάχ, ο οποίος δολοφονήθηκε από τη Μοσάντ στην Τυνησία το 1988. Ο Αμπουχαμντία από το 2002 βρισκόταν φυλακισμένος για πολλοστή φορά με την κατηγορία ότι σχεδίαζε ένοπλη επίθεση στο Τελ Αβίβ.

Από το 1967, 51 παλαιοιστίνιοι κρατούμενοι έχουν πεθάνει στις φυλακές, λόγω της άρνησης των σιωνιστών να τους παράσχουν ιατρική περιθαλψη, ενώ πολλοί είναι αυτοί που αποφυλακίστηκαν λίγο πριν πεθάνουν, ώστε να μην φέρουν οι σιωνιστές την ευθύνη για τον θάνατο τους.

Μπορεί ο ΟΗΕ να ελέγξει το εμπόριο του Θανάτου;

Η επικύρωση της πρώτης στην ιστορία συνθήκης για το παγκόσμιο εμπόριο όπλων, που έγινε από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ και υπερψηφίστηκε την περασμένη Τρίτη (2/4/13) με 154 ψήφων, τρία κατά (Β. Κορέα, Ιράν και Συρία) και 23 αποχές (στις οποίες συγκαταλέγονται η Ρωσία και η Κίνα), φαντάζει σαν ένα «προδευτικό μέτρο» που θα βοηθήσει στον ελεγχό της ασυδοσίας του εμπορίου όπλων που έχει πάρει ασύλληπτες διαστάσεις τα τελευταία χρόνια. Επιτέλους, ο ΟΗΕ μοιάζει να ενδιαφέρεται να ελέγξει το εμπόριο όπλων και να βάλει κάποιους κανόνες στη λειτουργία του, θα μπορούσε να σκεφτεί κάποιος. Η αισιοδοξία του θα γινόταν ακόμα με-

γαλύτερη αν διάβαζε το άρθρο 6 της Συνθήκης, που απογραφεί την πώληση συμβατικών όπλων στις περιπτώσεις εμπάργκο όπλων ή σε περιπτώσεις που τα όπλα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν για γενοκτονίες, εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, επιθέσεις σε αμάχους ή άλλα εγκλήματα πολέμου. Δημιουργείται δε Γραμματεία που θα ελέγχει τα στοιχεία από τις πωλήσεις όπλων που θα αναφέρουν τα κράτη που θα επικυρώσουν τη Συνθήκη, τα οποία εντός ενός χρόνου θα πρέπει να την ενημερώσουν για τα μέτρα που πήραν ώστε να εφαρμόσουν τον ελεγχό του εμπορίου όπλων βάσει των απαιτήσεων της Συνθήκης αυτής.

Όλα αυτά ωραία και καλά. Θυμίζουν όμως περισσότερο... παιδικές εκθέσεις παρά μια σοβαρή προσπάθεια για τον ελεγχό του παγκόσμιου εμπορίου όπλων. Για τον απλούστατο λόγο ότι ένας τέτοιος ελεγχός δε μπορεί να υπάρξει όσο υπάρχει καπιταλισμός. Ο πόλεμος είναι η συνέχιση της πολιτικής με άλλα μέσα ελεγε ο θεωρητικός του πολέμου Κλαούζεβιτς και κανείς μέχρι τώρα δεν τολμησε να τον διαψεύσει. Η πολιτική που αισκείται από τα κράτη –διοικήτερα τα πιο ισχυρά στον πλανήτη– κάθε άλλο παρά από το αίσθημα της υπεράσπισης των ανθρώπινων δικαιωμάτων διακατέχεται. Αυτά προσαρμόζονται κατά το δοκούν, ανάλογα με το ποιόν αυτού που τα παραβιάζει.

Για παράδειγμα, το Ιράκ επί Σαντάμ καταγγελλόταν ότι παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και ότι παράγει όπλα μαζικής καταστροφής. Το πρώτο ήταν ολοφόνερο (αρκεί να σκεφτεί κανείς πώς μεταχειρίζονται το καθεστώς τους Κούρδους), αλλά γιατί καταγγελλόταν το Ιράκ και όχι η Σαουδική Αραβία που ήταν (και συνεχίζει να είναι) ένα από τα πιο αυταρχικά αραβικά καθεστώτα; Ρητορικό είναι το ερώτημα, αφού όλοι γνωρίζουν ότι η Σαουδική Αραβία είναι στενός σύμμαχος των ΗΠΑ. Οσο για τα «όπλα μαζικής καταστροφής», αποδείχτηκε με τον πλέον περίτρων τρόπο ότι ήταν ένα φέμα (για «λάθος» έκανε λόγο μετέπειτα ο αμερικανός ΥΠΕΞ, Κόλιν Πάισελ), όμως η εισβολή στο Ιράκ δικαιολογήθηκε με αυτό ακριβώς το φέμα.

Αν η Γραμματεία που θα σχηματιστεί θελήσει να είναι συνετής στην εφαρμογή της συνθήκης που υπογράφτηκε, θα πρέπει να επιβάλει εμπάργκο όπλων στο Ισραήλ. Γιατί οι Σιωνιστές επανειλημμένα έχουν χρησιμοποιήσει τα όπλα τους κατά αμάχων. Ποιος όμως είναι τόσο αφελής ώστε να περιμένει κάτι τέτοιο;

Ουτόσο, έχει κάποιο νόημα ο ελεγχός του εμπορίου όπλων που σχεδιάζεται να πρωθητεί. Να γίνει ελεγχός στη διακίνηση των όπλων στους «τρομοκράτες» ή στα κράτη που θεωρούνται «τρομοκρατικά». Αυτοί που θα έχουν το πάνω χέρι σε αυτόν το ελεγχό δε θα είναι άλλοι παρά τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη. Ελα όμως που κι αυτά δεν μπορούν να συμφωνήσουν στον ελεγχό αυτό, με τη Ρωσία (δεύτερο μεγαλύτερο εξαγωγέα όπλων μετά τις ΗΠΑ) να έχει απόσχει από την ψηφοφορία και να απειλεί ότι δε θα επικυρώσει τη Συνθήκη;

■ Νότια Αλγερία

Διαδηλώσεις ενάντια σε ανεργία και διαφθορά

Xιλιάδες διαδηλωτές ξεχύθηκαν την Πέμπτη 14 Μάρτη στους δρόμους μεγάλων πόλεων στη νότια Αλγερία διαμαρτυρόμενοι για τη μεγάλη ανεργία που μαστίζει την περιοχή. Οι διαδηλώσεις έχουν ξεκινήσει από την κυβέρνηση της Αλγερίου, που βλέπει την Αλ Κάιντα να προσπαθεί να εισχωρήσει στο νότιο της χώρας.

Αυτή δεν είναι η πρώτη εμφάνιση της Αλ Κάιντα στην περιοχή.

ποτισμού που το χαρακτηρίζει». Η συγκεκριμένη δήλωση, σε συνδυασμό με τις πρωτοφανούς για τα τοπικά δεδομένα μαζικότητας διαδηλώσεις, χτύπησε καμπανάκι για την κυβέρνηση της Αλγερίου, που βλέπει την Αλ Κάιντα να προσπαθεί να εισχωρήσει στο νότιο της χώρας.

Αυτή δεν είναι η πρώτη εμφάνιση της Αλ Κάιντα στη νότια Αλγερία, να προσλαμβάνουν ντόπιους εργάτες. Επίσης, ζητούν από την κυβέρνηση να καταπολεμήσει τη μεγάλη διαφθορά, τη διαπλοκή και το νεποτισμό που χαρακτηρίζει τον αλγερινό κρατικό μηχανισμό σε όλα τα επίπεδα.

Ο βραχίονας της Αλ Κάιντα στη νότια Αλγερία χαιρέτισε τις διαδηλώσεις του λαού δηλώνοντας ότι «τα γεγονότα στο νότο και οι διαδηλώσεις του λαού είναι φυσικό επακόλουθο των τακτικών περιθωριοποίησης του από το διεφθαρμένο αλγερινό καθεστώς αλλά και του νε-

θνικός ορυκτός πλούτος. Για να εμποδιστεί μια τέτοια εξέλιξη ο πρωθυπουργός της χώρας Αμπτελμαλέκ Σελάλ με δήλωση του στις 16 Μάρτη δεσμεύτηκε ότι θα ικανοποιήσει τα βασικά αιτήματα των διαδηλωτών. Η ένταση όμως δεν αποκλιμακώθηκε και οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν σχεδόν μέχρι τα τέλη του Μάρτη, ακρούοντας σε

Βρίσκουν και τα κάνουν

Πάει κι αυτό. Ελάχιστες μέρες κράτησε το νέο επεισόδιο του σίριαλ «Κόκκινες γραμμές». Μάλλον επειδή έχουν συνειδητοποιήσει κι αυτοί ότι το θέαμα δεν πουλάει πλέον, Φώτης και Μπένι άφοσαν τις πολλές φιγούρες και ευθυγραμμίστηκαν με τον Αντώνη στη γραμμή που είχε πήδη επεξεργαστεί ο Στουρνάρας. Το χαράτσι μετονομάζεται, παραμένει και επεκτείνεται.

Βέβαια, προς στιγμήν κινδυνέψαμε να μείνουμε με την ιδέα πως όλα τα δεινά του ελληνικού λαού αρχίζουν και τελειώνουν σ' αυτό το χαράτσι. Όλα τ' άλλα έφτιαξαν και μόνον αυτό έμεινε να μας ταλαιπωρεί. Κάπως έτσι παρουσιάζονταν τα πράγματα από τα κυρίαρχα ΜΜΕ για κάμποσες μέρες.

Πέρα από τις φιγούρες του Μπένι και του Φώτη, όμως, έχουμε κι αυτές του Αλέξη, ο οποίος -άσχημα στρατατοσαρισμένος, παρά το νεαρό της πλικίας του- από τις πατριωτικές περιπλανήσεις του στο πρόβλημα της Κύπρου, προσπαθεί να ανακάμψει, με καθημερινή παρουσία σε διάφορους χώρους, με ομιλίες και συνεντεύξεις και προπαντός με επιστροφή στη θέση «το ευρώ δεν είναι φετίχ» (μέχρι να επανέλθει στη θέση «πάστι θυσία στο ευρώ»).

Πολλοί είναι αυτοί που αναφωνούν: «Μας δουλεύουν». Θα μπορούσαμε να τους απαντήσουμε, όμως, ότι «βρίσκουν και τα κάνουν». Βρίσκουν ένα λαό γονατισμένο, παραπλένο, που περιμένει κάποιον μεσσία της αστικής πολιτικής να τον σώσει.

Εμείς δε ζητάμε ευθύνες από το λαό, γενικά και αόριστα. Δεν δείχνουμε κανέναν με το δάχτυλο. Παρατηρούμε τα κοινωνικά φαινόμενα, προσπαθούμε να εντοπίσουμε τα κομβικά σημεία κι ανάλογα με τα συμπεράσματα που βγάζουμε οργανώνουμε τις παρεμβάσεις μας.

Μιλάμε για το μεγάλο πολιτικό κενό που επιτρέπει στην αστική πολιτική να παίζει χωρίς αντίπαλο. Δεν φαίνεται πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά αυτό το κενό το τελευταίο διάστημα; Τα καραγκιοζίλικα του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ δε χρωματίζουν χαρακτηριστικά αυτό το κενό; Δεν χτυπάνε καμπανάκια για εκείνους που θέλουν ν' αλλάξουν τον κόσμο και όχι τους διαχειριστές της καπιταλιστικής βαρβαρότητας;

Κι όμως, ζωντανές αντικαπιταλιστικές δυνάμεις σέρνονται είτε πίσω από νεοεφορμιστικές απόψεις είτε πίσω από αδιέξοδες περιθωριακές λογικές. Δεν ανταποκρίνονται ούτε στο στοιχειώδες καθήκον της ολόπλευρης πολιτικής ζύμωσης, π οποία φωτίζει την πραγματικότητα, διαλύει συγχύσεις, διαμορφώνει συνειδήσεις με γνώση και κρίση.

Εμείς θα συνεχίσουμε να θέτουμε ως πρώτιστο καθήκον τη διαμόρφωση των όρων για την ανεξάρτητη πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης και να χτίζουμε γύρω απ' αυτό όλη την πολιτική μας παρέμβαση σ' ένα περιβάλλον πολιτικά τοξικό.

✓ Για τα κατορθώματα του τέως Δασάρχη Αρναίας, που μόλις βγήκε στη σύνταξη μετατράπηκε σε προπαγανδιστή των χρυσοδήρων-καταστροφέων, πετώντας στα σκουπίδια όσα ο ίδιος υποστήριζε ως δασάρχης, μπορείτε να διαβάσετε αναλυτικά στη σελίδα 8. Το δέμα, όμως, δεν είναι μόνο ο συγκεκριμένος, για τον οποίο υπό άλλες συνδήκες δε δα συζητούσαμε καν. Ένα παράδειγμα αποτελεί για τον τρόπο με τον οποίο κινούνται οι χρυσοδήρες και τα μέσα που άρχισαν να ρίχνουν μπας και γυρίσουν την κατάσταση. Γιατί οι χρυσοδήρες καταλαβαίνουν ότι έχουν αρχίσει να χάνουν το παιχνίδι. Από τη μια οι κάτοικοι της Βορειοανατολικής Χαλκιδικής δεν το βάζουν κάτω, παρά την άγρια καταστολή και τρομοκρατία, και από την άλλη ο λόγος τους φτάνει πια σε όλη την Ελλάδα, η οποία αρχίζει να μαδαίνει τι πάει να γίνει εκεί. Γ' αυτό και έχει σημασία να τοακιστεί η γκεμπελική προπαγάνδα των χρυσοδήρων και να στηριχτεί με όλα τα μέσα ο αγώνας των κατόικων, που διέρχεται την πιο κρίσιμη φάση του. Η έμπρακτη αλληλεγγύη είναι τώρα δυο φορές απαραίτητη.

■ Τα δικά μας παιδιά

Ηλεκτρονικό μήνυμα έστειλε στα μέλη της ΔΗΜΑΡ ο Χατζησωκράτης κι όταν ένα μήνυμα στέλνεται σε εκανοντάδες παραλήπτες, λογικό είναι να διαρρεύσει. Τους ενημέρωνε, λοιπόν, ότι δια προκρυπτούν δέσεις διοικητών και υποδιοικητών στα νοσοκομεία (ηαρέθετε και τον σχετικό κατάλογο με όλες τις απαραίτητες πληροφορίες) και τους σύστημες όσοι διαδέουν τα τυπικά προσόντα να σπεύσουν να καταδέουν έγκαιρα τα χαριτά τους και να ενημερώσουν σχετικά το κόμμα!

Οταν ο Χατζησωκράτης βρέθηκε αντιμέτωπος με σχόλια περί «ημετέρων» και «δικών μας παιδιών», τα οποία προσπαθεί να βολέψει η ΔΗΜΑΡ παίρνοντας το δικό της μερίδιο από τη νομή του κρατικού μηχανισμού, απάνησε πως δεν πρόκειται για κάτι το αθέμιτο, αλλά για μια νόμιμη διαδικασία που γίνεται ώστε να ενημερωθούν πλατιά οι ενδιαφερόμενοι και όχι μόνο μια κάστα καθηγητάδων! Αν ήταν έτσι, γιατί πρέπει να ενημερώνεται και το κόμμα για το ποιοι από τους υποψήφιους είναι δικοί του;

Φυσικά και ξέρουμε πολύ καλά πως η ΔΗΜΑΡ δεν συμμετέχει στη συγκυβέρνηση μόνο για να... σώσει τη χώρα. Φυσικά και ξέρουμε πως αν δεν βολέψει δικούς της στον κρατικό μηχανισμό δια τους χάσει. Σκεφθείτε -κατόπιν και αυτής της ειδήσης- πόση αλήθεια περιέχει η φιλολογία ότι η ΔΗΜΑΡ μπορεί ακόμη και να ρίξει τη συγκυβέρνηση, αν δεν της επιτραπεί κάπου κάπου να απέχει από τις ψηφοφορίες της Βουλής για να κάνει το πολιτικό του κομμάτι ο Κουβέλης.

■ A la cart

«Η δική μου δέση είναι σαφής, διατυπωμένη δημόσια σε όλους τους τόνους και σε όλες τις αποχρώσεις. Ευών πάση δυσία διότι δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή επιστροφή στη δραχμή που να μην έχει τεράστιο, τεράστιο αρνητικό κόστος, για τους εργαζόμενους αυτής της χώρας» (Γ. Σταδάκης, εκπομπή Κοτρώτου, Real FM, 17.5.2012).

«Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σταδερά και απόλυτα

προσανατολισμένος στην παραμονή της χώρας εντός της ΕΕ και στην παραμονή της χώρας εντός του ευρώ» (Γ. Σταδάκης, πρωινό ΣΚΑΙ, 18.5.2012).

«Σας απαντώ λοιπόν όχι. Πάση δυσία για τίποτα και σε τίποτα. Προφανώς όχι και για την ευρώ» (Π. Σκουρλέτης, εκπομπή Χατζηνικολάου, Real FM, 28.3.2013).

Διαλέγετε και πάρετε. Πολιτική ή αισιόδοση από τους πολιτικούς απατεώνες του ΣΥΡΙΖΑ, που δεωρούν ότι ο ελληνικός λαός είναι ένα τσούρμο από Χαχόλους.

■ Μνήμη ασθενής

Μέρες που 'ναι, ας αναδιφήσουμε λίγο στην πρόσφατη (πολύ πρόσφατη) ιστορία. Στις 28-29 Ιουνίου έγινε μια σύνοδος κορυφής της ΕΕ, στην οποία πάρθηκαν ορισμένες αποφάσεις διαχείρισης της κρίσης, οι οποίες από τον εγχώριο Τύπο παρουσιάστηκαν σαν «νίκη του ΝΑΤΟ». Εκείνοι, βέβαια, που ήταν ασυγκράτητοι στους πανηγυρισμούς τους ήταν οι ΣΥΡΙΖΑίοι. Η «σκιώδης» υπουργός Εξωτερικών Ρένα Δούρου έσπευσε να κάνει δήλωση στην οποία ανέφερε:

«Η χρησινή ημέρα της ευρωπανόδου στις Βρυξέλλες ήταν απολύτως ενδεικτική του τι σημαίνει «σκληρή διαπραγμάτευση», με ξεκάθαρη τακτική και σαφείς στόχους. Η άσκηση συντονισμένης πίεσης από τους ηγετικούς της Ιταλίας και Ισπανίας, με τη στήριξη της Γαλλίας, ανάγκασαν τη γερμανική πλευρά να κάνει ένα μικρό βήμα πίσω στην αδιαλλαξία της, αποδεχόμενη τον πυρήνα των προτάσεων των δύο χωρών του Νότου.

Η χρησινή ημέρα δα πρέπει να διδάσκεται ως παράδειγμα των κανόνων του αποτελεσματικού «διαπραγματεύεσθαι» ... Πράγματι η χρησινή ημέρα ήταν αποκαλυπτική: όταν υπάρχει πραγματική δέληση και τακτική για διαπραγμάτευση, υπάρχουν αποτέλεσματα».

Λίγες μέρες αργότερα, μιλώντας στην Πανελλαδική Συντονιστική Επιπροπή του ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας έλεγε: «Η Ελλάδα, αν ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτιζε κυβέρνηση, δε δα ήταν σήμερα το μαλακό μαζιλαράκι για την κυρία Μέρκελ. Θα ήταν βασική συνιστώσα της συμμαχίας του Νότου».

Τι νόημα έχει να τα δυμόμαστε όλ' αυτά; Εχει και παραέχει. Γιατί το βασικό περιεχόμενο της «νίκης του Νότου» ήταν η απόφαση της συνόδου κορυφής να μπορεί ο ΕΣΜ, ο μόνιμος μηχανισμός στήριξης της ΕΕ, να ανακεφαλαιοποιεί απευθείας τις τραπέζες που έχουν πρόβλημα, ώστε τα σχετικά κεφάλαια να μη μετρούν στο δημόσιο χρέος της χώρας στην οποία ανήκουν οι συγκεκριμένες τράπεζες. Ο Τσίπρας, μάλιστα, τις πρώτες μέρες της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη, την καλούσε να απαιτήσει να εφαρμοστεί η συγκεκριμένη απόφαση και κατά την ανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπέζων. Να μη βαρύνουν, δηλαδή, αυτά τα κεφάλαια το ελληνικό δημόσιο χρέος.

Εμείς

βλήμα στο εσωτερικό των χωρών τους). Ετοι και έγινε. Η απόφαση αυτή δεν εφαρμόστηκε ποτέ και κυρίως δεν εφαρμόστηκε στην περίπτωση των κυπριακών τραπεζών. Δεν ακούσαμε, όμως, τον ΣΥΡΙΖΑ, όταν η κυπριακή κρίση βρισκόταν στο φόρτε της, να ζητήσει να εφαρμοστεί η απόφαση της 29ης Ιούνη και να ανακεφαλαιοποιηθούν οι κυπριακές τράπεζες από τον ESM. Δεν είδαμε τα λαλίστατα στελέχη του να δυμίζουν τη «νίκη του Νότου».

■ Τρικυμία

Οσο κορυφαίος είναι στις τηλεοπτικές του εμφανίσεις (μ' αυτό το ύφος του ιεροκύρικα που διδάσκει από άμβωνος τη μία και μοναδική αλήθεια του θεού) το ίδιο κορυφαίος εμφανίστηκε και στη συμμετοχή του στον (άγριο) προσυνεδριακό «διάλογο» του Περισσού στο Γ. Μεντρέας. Τα έβαλε με τους «κοπορτουνιστές» και τους κατατρόπωσε, κατορδώνοντας να κατατροπώσει τη γραμμή της ηγεσίας, την οποία υποτίθεται ότι ανέλαβε να υπερασπιστεί (Ριζοσπάστης, 28.3.13). Ξεκίνησε με αναφορά σε συντρόφισσά του της «άλλης» κατεύθυνσης: «Γράφει η Ελ. Μαυρούλη: «Χαρακτηριστικό παράδειγμα απεκμηρίωτης εκτίμησης [σ.σ. εννοεί του Κόμματος] η άποψη περί ιμπεριαλιστικής Ελλάδας». Πού το βρήκε αυτό; Πού έχει διατυπώσει αυτή την άποψη το KKE; Πουδενά». Απνευστή ο Μεντρέας παραδέτει την επίσημη κομματική γραμμή, την οποία υποτίθεται ότι διαστρεβλώνει η Μαυρούλη: «Οι Θέσεις της KE για το 19ο Συνέδριο λένε: «Ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ανάπτυξή του, σε ενδιάμεση δέση στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα, με ισχυρές εξαρτήσεις από τις ΗΠΑ και την ΕΕ»!

Κατηγορεί τη συντρόφισσά του ότι φορτώνει στην ηγεσία την ανύπαρκτη άποψη περί «ιμπεριαλιστικής Ελλάδας» και αμέσως μετά παραδέτει την άποψη της ηγεσίας, σύμφωνα με την οποία «ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται στο ιμπεριαλιστικό στάδιο ανάπτυξή του», επιβεβαιώνοντας έτσι αυτό που μόλις είχε καταγγείλει! Εχεις καμιά επαφή με την πραγματικότητα, ωρέ Μεντρέα;

■ Στα πράσα

Ολοσέλιδη διαφήμιση στις σαββατοκυριακάτικες εφημερίδες γνωστής φίρμας αλλαντικών, που πιάστηκε στα πράσα να πουλάει... παριζάκι με αλογάκι. Δεν ήξερε λέει, αλλά επειδή η ασφάλεια των καταναλωτών αποτελεί προτεραιότητά της (το κέρδος των ιδιοκτητών μπαίνει πάντοτε σε δεύτερη μοίρα!), μέχρι και μηχάνημα ανίχνευσης DNA αγόρασε «ώστε μέσα από εσωτερικούς ελέγχους να εγγυηθεί περαιτέρω στους καταναλωτές την υγειεινή υψηλών προδιαγραφών και την ασφάλεια των προϊόντων της»!

Δε δα πούμε τίποτα για την αγωνιώδη προσπάθεια της συγκεκριμένης φίρμας να σώσει όσα έχει επενδύσει στο σήμα της. Θα δημίουμε μόνο, ότι ολόκληρο το σύστημα ελέγχου στην ΕΕ στηρίζεται στον περιβόλητο «αυτοέλεγχο των επιχειρήσεων». Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε στα διάφορα σκάναδα που ξεσπούν και μόνο αδεράπευτα αφελείς μπορούν να πιστέψουν πως όσα βλέπουν το φως της δημοσιότητας αποτελούν εξαιρέσεις. Ο κανόνας είναι, διότι η δίψα για το μέγιστο κέρδος δεν σταματά με κανέναν ηδικό κανόνα.

■ Φτωχαδάκι κι ο Ανθόπουλος!

Βρε, βρε, τον τέως υφυπουργό Ανδρόπουλο, το «πουλέν」 του Σημίτη, τον «κολλητό» του Γιωργάκη, που με πόνο ψυχής «αποκεφάλισε» ο τελευταίος, λόγω της συμμετοχής του στη ντροπολογία Πάχτα υπέρ του Κ. Στέγκου. Τον είχαμε χάσει τον Ανδρόπουλο τόσα χρόνια και τον ξαναβρήκαμε κατηγορούμενο για τοκογλυφία, να αφήνεται ελεύθερος με περιοριστικούς όρους (μεταξύ των οποίων και εγγύηση 200.000 ευρώ, που σημαίνει ότι... έχει τον τρόπο του).

Δεν έχουμε τα στοιχεία για να μιλήσουμε αναλυτικά για την υπόθεση, αλλά υπάρχουν δύο δεδομένα. Μεγαλοκαπνέμπορος της Καβάλας τον κατηγορεί ότι της πήρε μιζά 1.757.000 ευρώ για να της θγάλει δάνειο, επειδή αντιμετώπιζε προβλήματα. Οι δικαστικές αρχές έσπασαν το απόρρητο των λογαριασμών του Ανδρόπουλου και βρήκαν εμβάσματα από την εταιρία ύψους 700.000 ευρώ. Ο Ανδρόπουλος υποστηρίζει ότι το ποσό αυτό ήταν δάνειο από την επιχειρηματία για να χτίσει σπίτι στη Βούλα! Με πολλά μηδενικά παίζει ο πρώνυμος υφυπουργός με τη σκαιά, σχεδόν φασιστική συμπεριφορά τότε που ήταν στα πράγματα. Τώρα, κλαψουρίζει επικαλούμενος το τεκμήριο της αδωδότητας!

■ Λιγούρι

Την ώρα που η κυπριακή κυβέρνηση ολοκλήρωνε την επεξεργασία του Μνημόνιου, υπό την υπαγόρευση της τρόικας, ο Καμμένος έκανε περατζάδα-εφέ στην Κύπρο και εξέφραζε την... ελπίδα ότι η Κύπρος θα μείνει έξα από τη λογική των Μνημονίων! Καμμένος είν' αυτός, θα πείτε, κάποια παπαριά (πέρα από τους... ψεκασμούς) έπρεπε να πει, αφού του έτρεχαν τα σάλια που τον δέχτηκε ο Αναστασιάδης. Σωστό, αλλά να μην ξεχνάμε ότι είναι επισήμως σύμμαχος του ΣΥΡΙΖΑ πλέον.

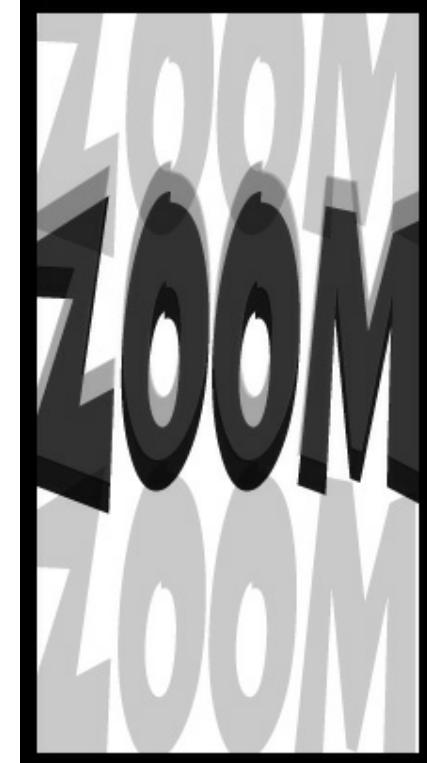
Mε τις συνεχείς παλινωδίες του ΣΥΡΙΖΑ είμαστε υποχρεωμένοι να έχουμε ανοιχτό μέτωπο, γιατί σπέρνουν σύγχυση, αποπροσανατολίζουν, επηρεάζουν αρνητικά εργάτες, φτωχούς, νέους. Και το κάνει η «Κ» πολύ συστηματικά. Πρέπει, όμως, να τονιστεί πως αυτές οι παλινωδίες αφορούν καθαρά το επίπεδο της πολιτικής προπαγάνδας, στο οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται με έναν άκρα τυχοδιώκηση. Βλέπουν τις δημοσκοπήσεις, παρακολουθούν τον αστικό Τύπο και ανάλογα διαμορφώνουν την προπαγάνδα τους. Για παράδειγμα, την περίοδο που ο Τσίπρας ταξίδευε στη Γερμανία για να συναντηθεί με τον Σόιμπλε και στις ΗΠΑ για να συναντηθεί με τα think tanks του αγγλοσαξονικού χρηματιστικού κεφαλαίου, δύνοντας εξετάσεις ως συνεπής δύναμη διοχείρισης του καπιταλισμού, είχαμε την προπαγάνδα «πάστη θυσία στο ευρώ». Μετά την προετοιμασία του Μνημόνιου (με την ψήφιση 25 αντιλαϊκών νόμων μέσα σε μια μέρα) από τον... κομμουνιστή Χριστόφορος και τα συνεχή «πτακέτα» αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων από τον «ισπανό Σαμιρά» Μαριάνο Ραχόι (ο οποίος υποτίθεται ότι αντιστεκόταν στη Μέρκελ, προσελκύντας τον δημόσιο θαυμασμό του Τσίπρα), η θεωρία του «μετώπου του Νότου» είχε αποσυρθεί από τη συριζική βιτρίνα.

Στην ουσία, όμως, η πολιτική τους πα-

τροπή της «μνημονιακής» πολιτικής, θα δούμε ότι η βασική, εκείνη που είναι άξια συζήτησης, είναι η «συνεργασία με τις χώρες του Νότου», η οποία ανασύρθηκε πάλι από το σεντούκι και το τοποθετήθηκε σε περιόδη θέση στη βιτρίνα της συριζικής προπαγάνδας. Λέμε ανασύρθηκε, γιατί μετά τον «νέο άνεμο» που υποτίθεται ότι έφερε η εκλογή Ολάντ, (αλλά ποτέ δεν έπινεσε, μόνο έμεινε διπλοκλειδωμένος στον ασκό του ευρωζωνικού Αιόλου), μετά τη «νίκη του Νότου» στη σύνοδο κορυφής της 28ης-29ης Ιουνή του 2012 (που εξελίχθηκε σε... θρίαμβο της Γερμανίας και των συμμάχων της), μετά την προετοιμασία του Μνημόνιου (με την ψήφιση 25 αντιλαϊκών νόμων μέσα σε μια μέρα) από τον... κομμουνιστή Χριστόφορος και τα συνεχή «πτακέτα» αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων από τον «ισπανό Σαμιρά» Μαριάνο Ραχόι (ο οποίος υποτίθεται ότι αντιστεκόταν στη Μέρκελ, προσελκύντας τον δημόσιο θαυμασμό του Τσίπρα), η δημιουργία της Ευρωζώνης, με την είσοδο και εξαρτημένων χωρών και στη συνέχεια συσφίγγοντάς την (με τη δημιουργία της Ευρωζώνης), το στάτους ιμπεριαλισμός-εξάρτηση, που δημιουργήθηκαν, δηλαδή, όροι ιστοιμίας στο εσωτερικό της ΕΕ ή της Ευρωζώνης.

Το γεγονός ότι αυτή η χρεοκοπημένη

Πλήρης σεβασμός στο στάτους της εξάρτησης

θεωρία, η οποία διαφεύδεται συνεχώς από τις εξελίξεις στην ΕΕ και την Ευρωζώνη, επιτανέρχεται δείχνει από τη μία το βαθύ αδιέξοδο στο οποίο βρέθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ μετά τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο και από την άλλη την αποφασιστικότητα αυτού του κόμματος να μη διασαλεύσει την ιμπεριαλιστική τάξη προγμάτων, αλλά να διαχειριστεί τον ελληνικό καπιταλισμό με απόλυτο σεβασμό στις θεμελιώδεις συντεταγμένες του, μία από τις οποίες είναι η ένταξη στην ΕΕ και την Ευρωζώνη. Είναι απαραίτητο για τον ΣΥΡΙΖΑ να δειξει πως η πολιτική του πρόταση είναι ρεαλιστική, δηλαδή ότι μπορεί να ανατρέψει την πολιτική που αικονίζεται η Ευρωζώνη, γ' αυτόν τον οπορεύεται πλήρως, γιατί έτσι εξυπηρετείται καλύτερα το δικό της τοξικό συμφέρον. Η εργατική τάξη και οι άλλες εργαζόμενες τάξεις και στρώματα, όμως, δεν έχουν κανένα συμφέρον από τη διατήρηση αυτού του στάτους, γιατί αυτό το συμβαδίζει με τη διαιώνιση της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Η ίδια η ζωή, η πραγματικότητα της κρίσης, ήρθε να κάνει σκόνη τα διάφορα ιδεολογήματα της σύγκλισης, με τα οποία γέμισαν τα μυαλά των εργαζόμενων στη χώρα μας. Αυτό το ερειπωμένο οικοδόμημα προσπαθεί να αναστηλώσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Μάλιστα, σε ερώτηση που έγινε από δημοσιογράφο του κομματικού ραδιοφώνου για τα «περιθώρια υγιών και αξιόπιστων συμμοιχών στην Ευρώπη» που μπορεί να έχει

■ Εθαψαν για χρόνια αμετάκλητη απόφαση του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου υπέρ του δάσους

Ιστορίες αντιδασικής υστερίας

Να μπουν μπροστά οι δασολόγοι για να εφαρμοστεί η απόφαση που εξέδωσε πρόσφατα το ΣΤΕ

Εφτά χρόνια χρειάστηκε ο πρώην πρόεδρος του ΣΤΕ και πρώην υπηρεσιακός πρωθυπουργός Π. Πικραμένος για να υιοθετήσει τους ορισμούς του δάσους και της δασικής έκτασης που είχε δώσει η απόφαση 27/1999 του Ανώτατου Ειδικού Δικαστηρίου (ΑΕΔ), ενώ ο νυν πρόεδρος του ΣΤΕ Κ. Μενούδακος χρειάστηκε σχετώ χρόνια για να υιοθετήσει τους ορισμούς αυτής της απόφασης!

Το ΑΕΔ συνεδρίασε και εξέδωσε την απόφαση 27/1999, γιατί μεταξύ των αποφάσεων 607/90 και 1847/94 του Αρείου Πάγου και των αποφάσεων 3276/96 και 1151/97 του ΣΤΕ υπήρξε διχογνωμία ως προς τις έννοιες του δάσους και της δασικής έκτασης, όπως ορίζονταν στο άρθρο 3 του νόμου 998/79 (όπως αυτός ίσχυε πριν τις τροποποιήσεις του από τους αντιδασικούς νόμους 3208/2003 και 3818/2010. Σε περιπτώσεις διχογνωμίας μεταξύ των δύο ανώτατων δικαστηρίων για το ίδιο ζήτημα η υπόθεση παραπέμπεται στο ΑΕΔ, είτε αυτεπάγγελτα είτε κατόπιν προσφυγής αυτών που έχουν έννομο συμφέρον.

Το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ με τις δύο αποφάσεις του είχε υιοθετήσει τον επιστημονικό ορισμό του δάσους και της δασικής έκτασης. Για την ιστορία θυμίζουμε ότι τότε πρόεδρος του Ε' Τμήματος ήταν ο Μ. Δεκλερής. Ιδού το σχετικό απόσπασμα που περιγράφει τον επιστημονικό ορισμό:

«Είναι δε, κατά την οικεία επιστήμη (δασική οικολογία) δάσος ή δασικό οικούστημα, οργανικό σύνολο αγρίων φυτών με ξυλώδη κορμό επί της διά τούτο εξαρκούσης επιφανείας εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν διά της αμοιβαίς αλληλεξαρτήσεως και αλληλεπιδράσεώς των, ιδιαίτερα βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές). Εξ' άλλου. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο ανωτέρω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνάδης, είναι αραιά (...) Νομικάς η ενότης αυτή δύναται να συνάγεται εκ των εις τα στοιχεία του φακέλου περιγραφομένων χαρακτηριστικών της περίης εκάστοτε πρόκειται αγρίας ξυλώδους βλαστήσεως. Πάντως υπαρχούσης της ενότητος ταύτης, υφίσταται η αντικειμενική προϋπόθεσης

της εννοίας του δάσους ή δασικής εκτάσεως, τεκμαίρεται δε ως αυτονόητος και αυταπόδεικτος η συνυπάρχουσα θεμελιώδης λειτουργία παντός δασικού οικούστηματος που συμβάλλει στην ισορροπίαν του φυσικού περιβάλλοντος, ήτοι ο κύριος ρόλος του εις τον κύκλο άνθρακος και στην παραγωγή οξυγόνου, η συγκράτηση των ομβρίων υδάτων και του χώματος κ.ο.κ. Τοιουτορόπως δεν απαπέται να βεβαιωύται εκάστοτε αύτη ρητώς και ειδικώς κατά τον χαρακτηρισμόν δάσους ή δασικής έκτασεως».

Αυτόν τον επιστημονικό ορισμό του δάσους και της δασικής έκτασης υιοθέτησε το ΑΕΔ με την απόφασή του 27/1999, αποδεχόμενο τις δύο αποφάσεις του ΣΤΕ που προαναφέραμε. Η απόφαση εκδόθηκε στις 5 Μάρτη του 1999 και δημοσιεύτηκε στις 13 Οκτώβρη του 1999. Ποια ήταν η τύχη της;

Οι αποφάσεις του ΑΕΔ, σύμφωνα με το άρθρο 100, παρ. 4 του συντάγματος, είναι αμετάκλητες. Δηλαδή, πρέπει να εφαρμόζονται υποχρεωτικά από τη δημόσια διοίκηση. Οπως θα δούμε στη συνέχεια, όμως, η συγκεκριμένη απόφαση όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε από τη δημόσια διοίκηση, αλλά υπονομεύτηκε ακόμη και από τη διοίκηση του ΣΤΕ!

Η πρώτη υπονόμευση της απόφασης έγινε σε επίπεδο συνταγματικό το 2001. Με την αναθεώρηση του συντάγματος προστέθηκε στο άρθρο 24 η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24, με την οποία νοθεύεται κατά κάποιο τρόπο ο επιστημονικός ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης με την προθήκη της έννοιας «**αναγκαία επιφάνεια**» για τον ορισμό του δάσους και της δασικής έκτασης. Εμπνευστής αυτής της αλλοίωσης του επιστημονικού ορισμού ήταν ο πρώην Γενικός Διευθυντής Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος (ΓΔΑΠΔΦΠ) και στέλεχος του ΠΑΣΟΚ Β. Γιωτάκης.

Στη συνέχεια, το ίδιο στέλεχος εισηγήθηκε το δασοκτόνο νόμο 3208/2003, με τον οποίο παραβιάζεται τόσο η απόφαση 27/1999 του ΑΕΔ όσο και η ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του συντάγματος, σε ότι αφορά τον επιστημονικό ορισμό του δάσους (και όχι μόνο). Εποι,

απόφαση 27/1999 του ΑΕΔ όχι μόνο δεν εφαρμόστηκε, αλλά και κατακρεούργηθηκε. Μετά την ψήφιση του νόμου 3208/2003, το Δεκέμβρη του 2003, και ιδιαίτερα μετά την εγκύλιο 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου, τον Οκτώβρη του 2004, ο δασικός πλούτος της χώρας έμεινε ανυπεράσπιτος.

Ο πρώην υπουργός Γεωργίας Ε. Μπασιάκος εκτός από την εφαρμοστική εγκύλιο 1099/2004 του δασοκτόνου νόμου εξέδωσε και την απόφαση 90532/174, που δημοσιεύτηκε στις 23 Μάρτη του 2005 στο ΦΕΚ τεύχος 370B. Με την απόφαση αυτή καθόριζε διαδικασίες κατάρτισης, τήρησης, κωδικοποίησης και ενημέρωσης του δασολογίου, εννοείται με βάση το δασοκτόνο νόμο 3208. Επόμενο ήταν να αντιδράσουν τόσο κατά της εγκύλιου 1099 όσο και κατά της απόφασης αυτής η ΠΕΔΔΥ και το ΓΕΩΤΕΕ.

Στις αρχές του 2005 κατέθεσαν προσφυγές στο ΣΤΕ, με σκοπό να εκδώσει αποφάσεις για την αντισυνταγματικότητά τους και έτσι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας να αναγκαστεί να τις πάρει πίσω και η κυβέρνηση της ΝΔ να καταργήσει το δασικό νόμο 3208/2003.

Εισηγητής του ΣΤΕ στην προσφυγή της ΠΕΔΔΥ κατά της δασοκτόνου εγκύλιου 1099/2004 ορίστηκε ο Π. Πικραμένος που τότε ήταν απλός σύμβουλος. Μέχρι τον Ιούλιο του 2007 είχαν γίνει εφτά αναβολές της συνεδρίασης του ΣΤΕ, πότε γιατί ήταν άρρωστος και πότε γιατί δεν ήταν έτοιμος ο εισηγητής. Ενώ υπήρχε η απόφαση 27/1999 του ΑΕΔ, που ήταν τελεσίδικη και έπρεπε να εφαρμοστεί και από το ΣΤΕ, κηρύσσοντας την εγκύλιο 1099/2004 αντισυνταγματική, ο Π. Πικραμένος με τις εισηγήσεις του αποδέχτηκε τις βασικές αντισυνταγματικές διατάξεις του 3208/2003 και τον αντισυνταγματικό ορισμό του δάσους και της δασικής έκτασης με τον οποίο προστέθηκε στο νόμο 32/2013 του ΣΤΕ. Από την απόφαση του ΑΕΔ πέρασαν πάνω από 13 χρόνια, ενώ από την πρόσφατη απόφαση του ΣΤΕ πέρασαν τρεις μήνες.

Με την απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ μπορεί και πρέπει να καταργηθούν όλες οι δασοκτόνες εγκύλιοι που εκδόθηκαν από το 2004 μέχρι σήμερα, με τις οποίες έγινε μεγάλη ζημιά στο δασικό πλούτο της χώρας. Σ' αυτό το ζήτημα θα επανέλθουμε πιο συγκεκριμένα. Προς το παρόν περιοριζόμαστε σε ένα ερώτημα: Η ΠΕΔΔΥ και οι δασολόγοι θα φέρουν τα πάνω κά-

και για την προσφορά του στην υποστήριξη της δασοκτόνου εγκύλιου 1099/2004 και επιλέχτηκε ως αντιπρόεδρος του ΣΤΕ, ενώ το 2009 προήχθη σε πρόεδρο, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι τη μέρα που ορίστηκε υπηρεσιακός πρωθυπουργός.

Το 2008, ο τότε υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης απέσυρε την εγκύλιο 1099/2004 και έτσι διασώθηκε ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003. Όλα αυτά τα χρόνια, από το Δεκέμβρη του 2003 μέχρι σήμερα, τα δάση και οι δασικές εκτάσεις έμειναν ανυπεράσπιτα από τις άγριες επιθέσεις που δέχονται από οικοπεδοφάργους διάφορων αποχρώσεων.

Εμείνε μόνο η προσφυγή κατά της υπουργικής απόφασης του Ε. Μπασιάκου για το δασολόγιο. Η εξέταση της πάγωσε μέχρι το 2010 και στη συνέχεια η προσφυγή αυτή εξετάστηκε από την Ολομέλεια του ΣΤΕ, η οποία κατέληξε στην απόφαση 32/2013. Η εξέταση της προσφυγής ολοκληρώθηκε σε τρεις συνεδρίασης (18 και 28 Νοέμβρη και 5 Δεκέμβρη του 2011) επί προεδρίας Π. Πικραμένου.

Το Γενάρη του 2013, με πρόεδρο πλέον τον Κ. Μενούδακο, δημοσιεύτηκε η απόφαση 32 της Ολομέλειας του ΣΤΕ, με την οποία γίνεται δεκτή η απόφαση 27/1999 του ΑΕΔ και χαρακτηρίζονται αντισυνταγματικές οι διατάξεις των νόμων 3208/2003 και 3147/2003 σε ότι αφορά τους ορισμούς για το δάσος και τη δασική έκταση. Οι μεταβολές γίνονται στην προσφυγή της ΠΕΔΔΥ κατά την απόφαση 27/1999 του ΑΕΔ και στην προσφυγή της ΠΕΔΔΥ κατά την απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ.

Με την απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ μπορεί και πρέπει να καταργηθούν όλες οι δασοκτόνες εγκύλιοι που εκδόθηκαν από το 2004 μέχρι σήμερα, με τις οποίες έγινε μεγάλη ζημιά στο δασικό πλούτο της χώρας. Σ' αυτό το ζήτημα θα επανέλθουμε πιο συγκεκριμένα. Προς το παρόν περιοριζόμαστε σε ένα ερώτημα: Η ΠΕΔΔΥ και οι δασολόγοι θα φέρουν τα πάνω κά-

τω ώστε να εφαρμοστεί η απόφαση αυτή του ΣΤΕ; Το ωράμε, γιατί μέχρι τώρα η στάση της ΠΕΔΔΥ είναι υποτονική και, εάν συνεχιστεί, το αποτέλεσμα θα είναι να συ-

νε

Νέα υποβάθμιση των Πανεπιστημίων

Το υπουργείο Παιδείας «κρέμασε» στην ιστοσελίδα του το νέο μηχανογραφικό, πριν δημοσιευτούν τα σχετικά ΠΔ, που θα υλοποιούν το «σχέδιο Αθηνά», (βρίσκονται προς επεξεργασία στο ΣΤΕ), πλην, όμως, συνέχισε το ράβε-ξήλωνε.

Οπως μας πληροφορεί «τονίτα.gr», μέσα στο Σαββατοκύριακο που πέρασε, το υπουργείο Παιδείας «αποφάσισε να συγχωνεύσει με τη μορφή του συνομοσπονδιακού το υπό κατάργηση Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας (που έτσι τελικά δεν καταργείται) και το ΤΕΙ της περιοχής. Συγκεκριμένα το υπουργείο Παιδείας πρότεινε τη συγκρότηση Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος συνομοσπονδιακού χαρακτήρα με ονομασία Συνομοσπονδιακό ΑΕΙ Δυτικής Μακεδονίας. Θα αποτελείται από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας και το ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας με έδρα την Κοζάνη τα οποία γίνονται μελή του, ενώ διατηρούν τη νομική τους προσωπικότητα, τον χαρακτήρα τους ως Ανωτάτων Ιδρυμάτων, την αυτοτέλεια, τα όργανα, την περιουσία, το προσωπικό και τους φοιτητές τους».

Είναι η πρώτη φορά, που το υπουργείο προχωρά στη συγχώνευση ενός Πανεπιστημίου και ενός ΤΕΙ. Η πράξη αυτή αποτελεί σοβαρότατο χτύπημα για τα

Πανεπιστήμια, σηματοδοτώντας την παραπέρα υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών. Γιατί, μπορεί στο πρόσφατο παρελθόν τα ΤΕΙ να τα βάφτισαν μέσα σε μια νύχτα «ανώτατα», υλοποιώντας στην ουσία την κατεύθυνση της Μπολόνια για τριετείς προπτυχιακές σπουδές, όμως, όλοι οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ (που δε φορούν συντεχνιακές παρωπρίδες) γνωρίζουν την αλήθεια (Πανεπιστήμια και ΤΕΙ διαφέρουν ως προς το περιεχόμενο και το επίπεδο των φοιτητών τους, άλλα και το επίπεδο των προσόντων του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού).

Μέσα σ' αυτό το μαύρο πλαίσιο, ασφαλώς δεν πρόκειται για την κατάργηση Τμημάτων ΤΕΙ συναρφούς περιεχομένου με τα αντίστοιχα πανεπιστημιακά, με ταυτόχρονη ένταξη και εξελίξη των σπουδαστών τους μέσα στα Πανεπιστήμια, άλλα με την υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών, η οποία, παρά τα μεγάλα λόγια για διατήρηση της «αυτοτέλειας» των Ιδρυμάτων, προγιατοποιείται αντε-φάκτο. Θυμίζουμε ότι οι «κοινοπράξεις» Πανεπιστημίων, ΤΕΙ και Ερευνητικών Κέντρων είναι πρόταση της ΔΗΜΑΡ, ενώ ο Αρβανιτόπουλος εξετάζει την περίπτωση ανάλογης συγχώνευσης και του ίσων Πανεπιστημίου με το ΤΕΙ Ιονίων Νήσων.

Κενά στα σχολεία δυόμισι μήνες πριν το καλοκαίρι

Πλησιάζουμε στο τέλος της σχολικής χρονιάς και όμως τα κενά σε εκπαιδευτικούς συνεχίζουν να ταλαιπωρούν τα δημόσια σχολεία. Οι εκπαιδευτικοί, συνήθως με προσφορικές εντολές (πράγμα που είναι παρόντομο) των διευθύνσεων καλούνται να καλύψουν τις «τρύπες», που προκύπτουν εκ των ενότων. Εκβιάζονται με τον μπαμπούλα της επερχόμενης αξιολόγησης να υποκύψουν, να γίνουν οι διοι δήμιοι των εργασιακών τους δικαιωμάτων και πάνω απ' όλα δήμιοι των μαθητών, τα προγματικά συμφέροντα και ανάγκες των οποίων καλούνται να αγνοήσουν.

Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο, είναι, όμως, ιδιαίτερα τραγική στο αποτταΐδι της εκπαιδευτικής διαδικασίας, τη λεγόμενη τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση.

Ιδού τι καταγγέλλει η ΟΛΤΕΕ: «Το Υπουργείο, αφού απάντησε ότι οι διατιθέμενες πιστώσεις καταναλώθηκαν, "...καθοδηγεί τις Περιφερειακές Υπηρεσίες ..." του "...ώστε να κατανείμουν με το βέλτιστο τρόπο ... το εκπαιδευτικό προσωπικό αρμοδιότητάς τους, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων υπαρχωγής τους", αποποιείται των ευθυνών και κάθε υποχρέωσής του για τη διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των σχολείων, σημειώνοντας μάλιστα απροκάλυπτα και με περισσότερη θρασύτητα ότι "...η μη καλύψη των λειτουργικών κενών στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση σε κάθε φάση πρόσληψης αναπληρωτών, δεν αποτελεί παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας της Διοίκησης".

Καθοδηγούνται λοιπόν από το Υπουργείο, οι Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, ... οι Σύλλογοι Διδασκόντων αλλά και οι Εκπαιδευτικοί, να προβούν σε παράνομες πράξεις, σε εκτέλεση προφορικών ως επί το πλείστον εντολών και χωρίς αποφάσεις και έγγραφες εντολές, όπως:

1. Κλείσιμο τμημάτων και αποστολή των παιδιών σε άλλο σχολείο (το οποίο δύναται επίσης πλήρες...).
2. Τροποποίηση του Πρακτικού Συλλόγου Διδασκόντων σχετικά με τις αναθέσεις των μαθημάτων εν μέσω της σχολικής χρονιάς.
3. Τερματισμός διδασκαλίας μαθημάτων που διδάσκονταν και ανάθεση άλλων που δεν διδάχθηκαν καθόλου.
4. Συνολική βαθμολόγηση τετραμήνου των μαθημάτων που έχουν θεωρητικό και εργαστηριακό σκελος, ενώ αυτά δεν διδάχθηκαν καθόλου στο ένα από τα δύο σκέλη, και τοποθέτηση ως συνολικού βαθμού, του βαθμού που έχει καταχωριθεί μόνο στο ένα σκέλος, αυτού που διδάχθηκε.

5. Επιπλήξη των Διευθύνσεων που είχαν την ...απρονοησία να εγγράψουν τους μαθητές στην αρχή της χρονιάς, χωρίς να έχουν όλο το προσωπικό τους απαριθμητεί με οργανική θέση στο σχολείο.
6. Τηλεφωνικές εντολές σε εκπαιδευτικούς, από τα κατά τόπους Π.Υ.Σ.Δ.Ε. – Δ.Δ.Ε., να μετακινηθούν από ένα σχολείο σε άλλο, εγκαταλείποντας τη μάθηση και μαθητές, για να καλύψουν τις ανάγκες άλλων σχολείων όπου υπάρχει μεγαλύτερη ή παντελής έλλειψη εκπαιδευτικών της ίδιας ή παρεμφερούς ειδικότητας.

Τα κακόφημα Συμβούλια συντονίζουν τη δράση τους για το επιχειρηματικό πανεπιστήμιο

Την περασμένη Κυριακή (31/3) πραγματοποιήθηκε σε αιθουσα του υπουργείου Παιδείας η «πρώτη συνάντηση των Προέδρων και Αντιπροσώπων Προέδρων των (κακόφημα) Συμβούλων των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων της Χώρας». Την ειδηση μας τη μεταφέρει σχετικό δελτίο Τύπου, από το οποίο προκύπτει ότι θα ακολουθήσουν από δω και μπροσταίς άλλες τέτοιοι ειδους «συναντήσεις».

Οι «συναντήσεις» αυτές, έχουν, ως φαίνεται, στόχο το συντονισμό των Βημάτων των Συμβούλων διοίκησης, ώστε να πάρει σάρκα και ουσία με ταυτόχρονη ένταξη και εξελίξη των μελών του εκπαιδευτικού προσωπικού. Γ' αυτό και η «πρώτη συνάντηση» των Προέδρων των Συμβούλων έγινε παρουσία του Αρβανιτόπουλου, ο οποίος διαβλέπει σ' αυτούς έναν φίλο προσκείμενο συνομιλητή και πιστό συνεταίρο, σε αντίθεση με τη Σύνοδο των Πρυτάνεων, η οποία ως τώρα δεν ταυτίστηκε απόλυτα μαζί του και προκάλεσε με τη στάση της καθυστερήσεις στην εφαρμογή των νόμων Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου (v. 4009/2011 και v. 4076/2012 αντίστοιχα).

Μάλιστα, όπως μας προϊδεάζει το δελτίο Τύπου, το υπουργείο Παιδείας προσανατολίζεται στη θεσμοθέτηση αυτών των «συναντήσεων» για ευνόητους λόγους (τα αγαπημένα συνεταιράκια που λέγαμε). Συγκεκριμένα σ' αυτό αναφέρεται το εξής χαρακτηριστικό απόσπασμα:

«Ο Υπουργός Κωνσταντίνος Αρβανιτόπουλος ο οποίος παρευρέθηκε στη συνάντηση διαπιστεύτηκε για την υποστήριξή του στον θεσμό και επιβεβαίωσε την επιθυμία του για απρόσκοπτη συνεργασία του Υπουργείου με όλα τα μέλη των Συμβούλων...».

Τα θέματα που συζητήθηκαν στην «πρώτη συνάντηση», καθώς και η κατεύθυνση στην οποία αναζητείται η «λύση» και η προσαγωγή τους, φανερώνουν ότι το συντονιστικό όργανο των Προέδρων των Συμβούλων είναι το alter ego του υπουργείου Παιδείας στον ενταφιασμό του δημόσιου Πανεπιστήμιου και στη λειτουργία του από τούνδε και στο εξής με άλλη των συνίσταται στα τελείως απαραίτητα (κατά το γνωστό φως, νερό, τηλέφωνο), το δε δεύτερο μέρος τίθεται προφανώς υπό αίρεση, ακρού αποδιδεται «με βάση τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων και σύμφωνα με το βάθμο επίτευξης των στόχων που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ της πολιτείας και των Ιδρυμάτων».

Οι περίφημοι αυτοί δείκτες ουδεμία σχέση έχουν με την προαγωγή αυτής καθαυτής της επιστήμης και την κατάκτηση της από τους φοιτητές, με την προαγωγή γενικά της βασικής έρευνας, που τα αποτελέσματά της μπορούν να φανούν στο μέλλον και αφορούν το γενικό καλό. Εχουν να κάνουν «με την αποτελεσματική λειτουργία και απόδοση των υπηρεσιών, σύμφωνα με τις διεθνείς πρακτικές, ιδίως εκείνες του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης», με ποσοτικά δηλαδή κριτήρια επιβολής μιας ιδιότυπης δημοσιονομικής πειθαρχίας στα Ιδρύματα και με την διασύνδεση του Πανεπιστήμιου με τις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, η οποία μπορεί να αποφέρει πρόσθετα έσοδα. Η κατηγοριοποίηση των Ιδρυμάτων, η υπογράμμιση και ανάδειξη των ταξικών διακριφών επιβεβαιώνονται και μέσα από τη δημοιουργία Κέντρων Αριστείας, τα οποία απολαμβάνουν «πρόσθετη στήριξη» από το κράτος. Τα ΑΕΙ μπορούν επίσης να χρηματοδοτούνται από ιδιωτικούς φορείς της Ελλάδας και του εξωτερικού και τούτο απ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωδούμε
ή τζάμπα δα χαδούμε;

Κάθε χρόνο κάνουμε καταμέτρηση με φυσικά (μυαλό, δάχτυλα) ή τεχνικά (κομπιουτεράκι, αριδμητήριο) μέσα. Κι έχουμε ένα ερώτημα προς συντρόφους που ασχολούνται με το εκκλησιαστικό ρεπορτάζ (τι γελάτε ρε;), με τα της δρησκείας ή έστω με την απλή αριδμητική: Οι μέρες από την καθαρή Δευτέρα μέχρι το Πάσχα είναι 48 και λέγονται «σαρακοστή». Οι μέρες από την Κυριακή του Πάσχα μέχρι την «πεντηκοστή» (που έδωσε το όνομά της σ' αυτό το διάστημα) είναι επίσης 48! Εχει κανείς κάποια λογική ή έστω ευλογοφανή μαθηματική εξήγηση;

«Εμείς δεν γονατίσαμε σκυφτού / τα πόδια να φιλήσουμε του δυνατού / σαν τα σκουλήκια που πατεί μας. / Μα για ν' αντισταθεί με το σπαδί / βρέθηκε σαν πολύ στοχαστική / και σαν πολύ ονειρόπλεχτη η ψυχή μας» (Κωστής Παλαμάς – «Λόγος Ζ»).

Ανασχηματισμός εν όψει

Αντιγράφουμε –λέξη προς λέξη– από τη συνέπεια Τύπου του γραμματέα της Κεντρικής Επιτροπής και βουλευτή της ΔημΑρ Σπύρου Λυκούδη στην Ξάνθη: «Δεν συμφωνώ ότι η σημερινή κυβέρνηση έχει από τις πιο ακροδεξιές συμπεριφορές, δεν είναι έτοι. Ας βλέπουμε με μια σχετική άνεση τα ζητήματα, εννοώ και ψυχική άνεση. Η Νέα Δημοκρατία δημιουργεί κάποια προβλήματα αλλά δεν είναι έτοι η συνολική εικόνα. Η συντρητική παράταξη έχει κάνει και βήματα που έχουν μια αξία στην ιστορική διαδρομή της. Δεν είναι η παράταξη της προδικτατορικής Καραμανλικής δεξιάς ούτε έχει σχέση με τη σκληρή μεταδικτατορική περίοδο των πρώτων χρόνων. Ας μην είμαστε άδικοι. Και έχει σημασία ο απολύτως ανασχετικός ρόλος της ΔημΑρ σε πάρα πολλά ζητήματα. Είμαστε ένα μικρό κόμμα που έχει λειτουργήσει ανασταλτικά σε πάρα πολλά πράγματα». Διαλέξτε και σχολιάστε (από μέσα σας, παρακαλούμε)...

«Η αστική τάξη όλο και περισσότερο καταργεί τον κατακερματισμό των μέσων παραγωγής, της ιδιοκτησίας και του πληθυσμού. Συσώρευσε τον πληθυσμό, συγκεντρωποίσε τα μέσα παραγωγής και συμκέντρωσε την ιδιοκτησία σε λιγοστά χέρια. Η αναγκαία συνέπεια ήταν ο πολιτικός συγκεντρωτισμός. Ανεξάρτητες επαρχίες με διαφορετικά συμφέροντα, νόμους, κυβερνήσεις και δασμούς, και που συνδέονταν μεταξύ τους σχεδόν μονάχα με σχέσεις συμμαχίας, συσπειρώθηκαν σε ένα έδνος, μία κυβέρνηση, ένα νόμο, ένα εδνικό ταξικό συμφέρον, μία τελωνειακή ζώνη» (Karl Marx - Friedrich Engels, «Κομμουνιστικό μανιφέστο»).

Το τι διαβάζουν καθημερινά τα ματάκια μας στα ηλεκτρονικά ΜΜΕ δεν λέγεται. Οχι ότι παλιότερα ήταν άψογα τα πράγματα, αλλά από τότε που πήραν «πόδι» οι δημοσιογράφοι και γράφει κάθε απλήρωτος ή κακοπληρωμένος –φαντασμένος– πικραμένος, δεν προλαβαίνουμε να μετράμε ασυνταξίες, ανορδογραφίες και μαργαριτάρια. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρό για όποιον δελήσει να τα συγκεντρώσει, γιατί η στήλη δεν προλαβαίνει να τρέχει για όλα όσα σας διασκεδάζουν...

Με την παρέμβαση του ηλεκτρονικού διαίμονα σε προηγούμενο Κοντρόφυλλο, στερήσαμε εδισμένους συντρόφους από μια σημαντική δόση ενημέρωσης: Αυγά χωρίς φρυγανιά, με αποτέλεσμα να μη γίνει πανέ! δέχτηκε η αυτοκινητοπομπή που μετέφερε τον Αντώνη Σαμαρά στην εβραϊκή συναγωγή της Θεσσαλονίκης. Ο δε Αλέξης (ένας είναι ο Αλέξης) ζήτησε στην ίδια εκδήλωση «να ξηλωδούν από δρόμους της Θεσσαλονίκης ονόματα ανθρώπων που συνεργάστηκαν με τους ναζί». Ας πάει να το πει στον δήμαρχο Μπουτάρη που διατηρεί ακόμη την οδό μοιράρχου Κουφίτσα στο κέντρο της πόλης... Άλλο Κουφίτσα κι άλλο Κοκκινοκουφίτσα.

Παραμένοντας στην και «πρωτεύουσα των βλακανίων» αποκληδείσα, μιας και αναφέραμε και τον δήμαρχο της παραπάνω, ο Γιάννης Μπουτάρης έκρουσε τον κώδωνα κινδύνου για τα οικονομικά του δήμου Θεσσαλονίκης, που συμπεριλαμβάνεται και αυτός στα δύματα της κρίσης. Σε πρόσφατη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου, προειδοποίησε ότι η κατάσταση είναι τέτοια που ίσως και να χρειαστεί να κλείσουν οργανισμοί του δήμου. Για να περιγράψει δε το μέγεθος του οικονομικού προβλήματος, τόνισε χαρακτηριστικά: «Τώρα νιώθουμε τι δα πει κρίση, δεν υπάρχουν λεφτά. Μπορεί αύριο να πούμε ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τις γιορτές του καλοκαιριού ή τα Δημήτρια». Και φυσικά εμείς οι βόρειες εστέτ και πολιτιστικά ξελιγμένες πέσαμε να πεδάνουμε από το μαράζη της σκέψης και μόνο ότι μπορεί να μην γίνουν οι γιορτές του καλοκαιριού(;) ή τα Δημήτρια...

Σύντροφος που ασχολείται με τη μεταφυσική και με την παραψυχολογία, περίήλθε σε νιρβάνα τις προάλλες και μουρμουρίζοντας τα ονόματα των έγκλειστων Ακη και Βασίλη, έλεγε ότι το κακό στη συμβασιεύουσα δεν δ' αργήσει να τριτώσει...

Οι της ΔημΑρ «τρανσέζουαλ», οι του ΣυΡΙΖΑ «ψεκασμένοι», πώς να πλήξει κανείς;

Κοκκινοκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

■ 52η συνεδρίαση Τετάρτη, 3.4.12

Με μια απόφαση ξέχειλη από πολιτική σκοπιμότητα, παρά την αγωνιώδη προσπάθεια συγκάλυψή της, έπεισε η αυλαία στο τρομοδικό του Κορυδαλλού που δίκασε την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα. Οι υψηλένες γροθίες του Κώστα Γουρνά, του Βαγγέλη Σταθόπουλου και του Χριστόφορου Κορτέση, που πήραν το δρόμο για τη φυλακή, συνοδεύουμενοι από τα αγωνιστικά συνθήματα μιας ακόμη πολιτικής δίκης, που κράτησε 18 ολόκληρους μήνες (ξεκίνησε στις 5 Οκτώβρη του 2011), στη διάρκεια των οποίων έγιναν 52 συνεδριάσεις. Ας δουμε αναλυτικά το ρεπορτάζ της τελευταίας συνεδρίασής.

Με την έναρξη της συνεδρίασης, ένας οργανισμός Σπύρος Φυτράκης κατήγγειλε την αστυνομοκρατία: Πολλή τελετουργία! Τι είναι αυτά τα πράγματα έξω; Εκφονούν αικόμα και την κυκλοφορία. Πρόγραμμα, οι μπάστοι σχίζουν κόψει την κυκλοφορία στο δρόμο έξω από τις φυλακές και είχαν στήσει σκοπιές από ΜΑΤ. Στη συκρυνμένη δικαστική αίθουσα μπήκαν μόνοι οι μισοί, ενώ δεκάδες παρέμειναν έξω από το χώρο της φυλακής, περιμένοντας υπομονετικά επί ώρες.

Από τα πρώτα κιδώσια λόγια του πρεσβύτερου, φάνηκε η πολιτική σκοπιμότητα. Ανακοίνωσε την απόρριψη του αυτοτελούς ισχυρισμού κατηγορούμενων ότι δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη η κατάθεση του τμηματάρχη της Αντιτρομοκρατικής Κ. Παπαθανασάκη, με το επιχείρημα ότι είναι μεν υποχρεωτική η αναφορά από τον μάρτυρα της πηγής της πληροφόρησής του, όμως ο Παπαθανασάκης κατέθεσε όσα υπέπεισαν στην αντίληψή του και όσα του μετέφεραν άνδρες της ΔΑΕΕΒ! Μ' άλλα λόγια, έχουμε πλέον νομολογία ότι η Αντιτρομοκρατική καταθέτει ως υπηρεσία. Στέλνει έναν, αυτός καταθέτει το σενάριο της υπηρεσίας και οι μαρτυρίες αυτών που υποτίθεται ότι έκαναν τις παρακολουθήσεις δεν κατατίθενται ποτέ. Οι στοιχεώδεις απαγγίξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ΚΠΔ) γίνονται ξέφτη. Οπως θα δουμε παρακάτω, χωρίς την νομιμοποίηση του σεναριογράφου της Αντιτρομοκρατικής δε θα μπορούσαν να υπάρξουν οι δύο από τις πρέπει να τα συνέργεια σε όλες τις οργανώσεις του ΕΑ: Αθώοι για την κατηγορία της «διεύθυνσης τρομοκρατικής οργάνωσης», για τις ενέργειες της οργάνωσης (οι δύο τρομοκρατικές αρχίς της συλλογικής ευθύνης, δεδομένου ότι δεν υπήρξε κανένα στοιχείο για συμμετοχή τους σε οποιαδήποτε ενέργεια), όπως επίσης για παρανόμη κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών στις ενέργειες της οργάνωσης (έμεινε μόνο η κατηγορία της έκρηξης). Επίσης, αθώος ο Κ. Γουρνάς για την κατηγορία της συλλογής και διαχείρισης οικονομικών μέσων «τρομοκρατικής οργάνωσης». Ενοχοί και οι τρεις για απλή συνέργεια σε όλες τις ενέργειες της οργάνωσης της ναζιστικής αρχής της συλλογικής ευθύνης, δεδομένου ότι δεν υπήρχε κανένα στοιχείο για συμμετοχή τους σε οποιαδήποτε ενέργεια, όπως επίσης για παρανόμη κατοχή όπλων, εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών μηχανισμών στις γιάφκες). Ολες οι εκρήξεις θεωρήθηκαν μια πράξη κατ' εξαικονούθηση, όπως και οι διακεκριμένες φθορές που αποδέχθηκαν την έκρηξη των βρέθηκαν στις γιάφκες. Οι εκρήξεις θεωρήθηκαν μια πράξη κατ' εξαικονούθηση, όπως και οι διακεκριμένες φθορές που αποδέχθηκαν την έκρηξη των βρέθηκαν στις γιάφκες.

Στη συνέχεια, ο πρόεδρος ανακοίνωσε την αθώωση της Μαρί Μπεραχά. Το ακροατήριο άρχισε να χειροκρότα, αλλά το χειροκρότημα πάγωσε από την οργισμένη φωνή του Κ. Γουρνά: Τι χειροκροτάτε; Η ίδια έδρα θα μας ρίξει τόσα χρόνια!

Ο πρόεδρος αντιταρήθηκε με ψυχραιμία από την προσωρινή ένταση και συνέχισε ανακοίνωντας την αθώωση του Σαράντον Νικητόπουλου λόγω ικανών αμφιβολιών, όπως είπε, και του Κώστα Κάτσενο, λόγω ελάχιστων αμφιβολιών. Δίνοντας ποσοτική διάσ

KONTRA

Απομονώνουμε το φασισμό, ανατρέπουμε το σύστημα που τον γεννά!

✓ Η υπόθεση του Γιώργου Κατίδη συνεχίζει να απασχολεί την αθλητική πάτσα. Σε προηγούμενο φύλλο γράψαμε ότι η τιμωρία του πρώην ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ για το ναζιστικό του χαιρετισμό έπρεπε να είναι παραδειγματική, ανεξάρτητα από τον αν είναι ή όχι ο ίδιος νεοναζί, γιατί σε διαφορετική περίπτωση θα βρίσκονταν και άλλοι να ζηλέψουν τη δόξα του. Με το θέμα θα ασχοληθούμε ξανά, γιατί δυστυχώς επιβεβαιώθηκε η πρόβλεψή μας.

Σε αγώνα για το ερασιτεχνικό πρωτάθλημα της Αχαΐας, ποδοσφαιριστής πανηγύρισε το γκολ που τέτυχε όπως οικριβώσαντας ο πρώην ποικιλής της ΑΕΚ, ενώ ο σύλλογος προπονητών ποδοσφαίρου Κεφαλλονιάς και Ιθάκης (ΣΠΠΚΙ), με μια κατάπτυστη ανακοίνωσή του χαρακτηρίζει τον Κατίδη πρότυπο για την αθλούμενη νεολαία σε ένα ελεύθερο ελληνικό κράτος και ισόβιο αρχηγό της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου! Δεν αναπαράγουμε την ανακοίνωση του συλλόγου, γιατί δε θέλουμε να κάνουμε διαφήμιση στα φασιστοειδή που τον διοικούν. Θα παραθέσουμε όμως την ανακοίνωση-απάντηση από Κεφαλλονίτες που ασχολούνται με τον αθλητισμό:

«Καλούμε κάθε νέο και νέα να καταδικάσει την ΧΑ με όποιο μανδύα και αν παρουσιάζεται, καθώς και την ενέργεια του ποδοσφαιριστή Κατίδη. Ο ναζιστικός - φασιστικός χαιρετισμός που ο ΣΠΠΚΙ τον χαρακτηρίζει "ελληνικό", είναι βουτηγμένος μέσα στο αίμα των λαών. Με αυτό το χαιρετισμό βασανίστηκε ο ελληνικός λαός κατά τη ναζιστική κατοχή. Τον υιοθέτησαν στην Ελλάδα οι ντόπιοι συνεργάτες των ναζί κατακτήτων, οι χίτες και οι ταγματασφαλίτες, που διέπρεψαν θηριώδεις ενάντια στον αγωνιζόμενο λαό μας, πολιτικοί και φυσικοί απόγονοι των οποίων είναι οι χρυσαυγίτες. Το γεγονός ότι η πράξη του ποδοσφαιριστή της ΑΕΚ καταδικάστηκε και καταδικάζεται από το φίλαθλο κόσμο και από άλλους αθλητές δείχνει ότι τέτοια φαινόμενα και συμπεριφορές μπορούν και πρέπει να απομονωθούν και να αντιμε-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τωπι-
στούν. Ο ίδιος ο Αθλητισμός αναδεικνύει πανανθρώπινες αξίες και κυρίως αθλητές παντός χρώματος και φυλής, κάτι που φασισμός και ο ρατσισμός αντιμέχεται και μαχαιρώνει καθημερινά στα σώματα των κατατρεγμένων μεταναστών. Απομονώνουμε το φασισμό, ανατρέπουμε το σύστημα που τον γεννά!».

Από την πλευρά μας ένα μόνο σχόλιο. Το αυγό του φίδιού πρέπει να το τσακίζεις πριν εκκολαφθεί.

Για να είμαστε ειλικρινείς, το ελληνικό πρωτάθλημα δεν φημιζόταν ποτέ για την ανταγωνιστικότητά του, όμως η οικονομική κρίση ήρθε και το αποτελείσως και πλέον όλα περιστρέφονται γύρω από την ερυθρόλευκη κυριαρχία. Οι εποχές που κάποιος καπιταλιστής αγόραζε μια ομάδα για να πρωθήσει τα επιχειρηματικά του σχέδια

είχαμε τις γκρίνιες και την ξεφτήλια των τελευταίων ημερών.

Ο κόσμος του Παναθηναϊκού από την πρώτη στιγμή κατάλαβε ότι ο Αλαφούζος δεν ήταν ο «μεσοίας», που είχε ανάγκη η ομάδα για να βγει από το αδιέξodo που βρέθηκε μετά την εποχή της πολυμετοχικότητας και της αποχώρησης των Βαρδινογιάννηδων. Γ' αυτό το λόγο ούτε ενίσχυσε την «Παναθηναϊκή Συμμαχία», που προσπάθησε να στήσει ο Αλαφούζος στην προοπτική μιας ΠΑΕ «λαϊκής βάσης», ούτε σήμερα δείχνει διατεθειμένος να σταθεί στο πλάι του, προκειμένου να ανατραπεί η ερυθρόλευκη παράγκα. Οι οπαδοί της κάθε ομάδας γνωρίζουν πιολύ καλά ότι για να δημιουργηθεί μια ανταγωνιστική ομάδα χρειάζονται πριν από όλα φράγκα και ο πρόεδρος της πράσινης ΠΑΕ έχει δείξει ότι το χέρι στην τοέπη το βάζει μόνο όταν κρυώνει. Κατά συνέπεια, η κατρακύλα της ομάδας θα συνεχιστεί, οι ήττες από τον κάθε Πλατανιά θα είναι στην ημερήσια διάταξη και η όποια ανάκαμψη θα οφελείται είτε στην εμφάνιση κάποιου καπιταλιστή (κάποιοι ονειρεύονται έναν αντίστοιχο Ιβάν Σαββίδη) που θα αναλάβει τις τύχες της ομάδας, είτε σε μια συγκυρία (π.χ. να βγουν κάποιοι παίχτες από τις ακαδημίες της ομάδας), είτε στην παρακμή των άλλων ομάδων που δεν έχουν το «ειδικό βάρος» του Παναθηναϊκού και όχι σε μια οργανωμένη και σωστά σχεδιασμένη προσπάθεια. Το γεγονός ότι εξαιτίας της οικονομικής κρίσης έχουν σταματήσει να εμφανίζονται καπιταλιστές έτοιμοι να δημιουργήσουν ποδοσφαιρικές αυτοκρατορίες και να φτάσουν την ομάδα εκεί που πραγματικά ανήκει είναι από τα ελάχιστα θετικά, παρά το ότι δημιουργεί προβλήματα για να γεμίζουν οι στήλες των αθλητικών εφημερίδων από αναλύσεις και προβλέψεις.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ ΚΟΥΡΤ ΜΑΕΤΖΙΚ

Ερνοτ Τέλμαν: Ο ηγέτης της τάξης του

Αυτήν την εβδομάδα προβάλλεται στον κινηματογράφο «ΤΙΤΑΝΙΑ» η δεύτερη ταινία του γερμανού σκηνοθέτη για τον ηγέτη του Κομμουνιστικού Κόμματος Γερμανίας Ερνοτ Τέλμαν. Στην ταινία του αυτή ο Μαέτζικ εστιάζει περισσότερο στην πολιτική δράση του Τέλμαν από το 1930, όταν ο ίδιος ήταν βουλευτής του γερμανικού κοινοβουλίου, μέχρι το 1944, χρονιά κατά την οποία εκτελέται από τους ναζί, ύστερα από πολλά χρόνια βασανισμών και κράτησης στις ναζιστικές φυλακές.

Το όνομα του Τέλμαν είναι συνδεδεμένο με τον αντιφασιστικό αγώνα όχι μόνο στη Γερμανία, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Ήταν επίσης αυτός που συνεχώς καταδείκνυε τον προδοτικό και αποπροσανατολιστικό ρόλο της σοσιαλδημοκρατίας στη Γερμανία και υποστήριζε ανεπιφύλακτα τη σοβιετική εξουσία.

Το είχαμε επισημάνει και όταν παρουσιάζαμε την πρώτη ταινία του Μαέτζικ για τον Τέλμαν «Ερνοτ Τέλμαν: Ο γιος της τάξης του» (η οποία δεν προβάλλεται πια). Οι ταινίες αυτές είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να ασχοληθούμε με ιστορικά γεγονότα και πρόσωπα που σημάδεψαν την ιστορία του κομμουνιστικού και εργατικού κινήματος, όπως επιφελμούμε από τον τρόπο ανάλυσης και αντιμετώπισης του φαινομένου του φασισμού από τους επαναστάτες των προγούμενων γενεών. Πέραν αυτών, ο Τέλμαν είναι μια σημαντική προσωπικότητα του τριτοδιεθνιστικού επαναστατικού κινήματος. Ενας ηγέτης που αναδείχτηκε προγραμματικά από τα κάτω. Εργάτης, συνδικαλιστής, πολιτικό στέλεχος της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας, ηγέτης της ένοπλης εξέγερσης στο Αμβούργο το 1923, ηγέτης του ΚΚΤ την περίοδο της «μπολσεβικοποίησής» του, σε μια Κεντρική Επιτροπή αποτελουμένη στην πλειοψηφία της από εργατικά στελέχη. Μια πραγματικά ξεχωριστή επαναστατική προσωπικότητα, το έργο της οποίας στην Ελλάδα είναι σχετικά άγνωστο, αν και το όνομα Τέλμαν αναφέρεται στο γνωστό επαναστατικό τραγούδι «Μαύρα κοράκια».

■ ΠΕΤΡΟΥ ΣΕΒΑΣΤΙΚΟΓΛΟΥ

Attractive Illusion

«Ελκυστική Ψευδαίσθηση» είναι η μετάφραση του τίτλου «Ελκυστική Ψευδαίσθηση» που συνέβη στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας της Ελλάδας, η οποία αναφέρεται στον Ελλαδικό αποτελεί ελληνική ψευδαίσθηση. Η ταινία είναι μυθοπλασίας με αρκετά στοι-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Βλαμενάκη, πώς είναι να κάνεις μπλουμ! μεσ' το νεράκι;

Βόλος: οι χρυσαβγίτες, μακρύ χέρι του κράτους (εξαιρετική μεταχείριση)

Ο αγώνας ο επαναστατικός δε φυλακίζεται, ο αγώνας τώρα συνεχίζεται!

Boom! Boom! Who's there?

Να πάρω το ντουφέκι μου, την όμορφη...

Το ζητούμενο είναι η οργάνωση της εργατικής τάξης (που έχει κάποιες βασικές προϋποθέσεις, όπως πρόγραμμα και τα τοιαύτα)

◆ Κατιδιάρης

◆ Επιλεκτική η δράση και η άρση της Πλανελλαδικής Ενώσης Λιθογράφων (ΠΑΜΕ).

◆ «Η 1η Μάη είναι απεργία» – ποιοι – πρωτοπορούν σ' αυτό; Η κλαδική εμπόρων βιοτεχνών του Περισσού... (Ριζοσπάστης, 2.4.13).

◆ Τζ. Πανούσης: έχει ο καιρός γυρίσματα, λεφτά και διαμερίσματα.

◆ ««Κάθε κίνηση, που αποσκοπεί στην αύξηση των μισθών, δε μπορεί να οδηγήσει σε τίποτα άλλο, παρά στην άνοδο της τιμής του σταριού, του κρασιού κλπ., δηλαδή στο μεγάλωμα της ανέχειας. Διότι τι είναι ο μισθός; Είναι η τιμή κόστους του σταριού κλπ., είναι η ακέραια τιμή όλων των πραγμάτων. Πάμε παραπέρα: Μισθός είναι ή αναλογία των στοιχείων που συνθέτουν τον πλούτο και που καταναλώνεται κάθε μέρα με σκοπό την αναπταργαγή της μάζας των εργατών. Συνεπώς, το να διπλασιάσουμε το μισθό... θα σήμαινε ότι δίνουμε στον κάθε παραγωγό ένα μεριδίο μεγαλύτερο απ' το προϊόν του, πράγμα που αποτελεί μια αντινομία. Κι αν η αύξηση των μισθών περιλάβει έναν μικρό μόνο οριθμό κλάδων παραγωγής, θα προκαλέσει γενική διαταραχή στις ανταλλαγές, με μια λέξη, μεγάλωμα της ανέχειας. Υποστηρίζω ότι οι απεργίες, που έχουν σαν επακόλουθο την αύξηση των μισθών, δεν μπορεί παρά να καταλήγουν σε μια γενική άνοδο των τιμών. Αυτό είναι τόσο σύγουρο, όσο είναι σύγουρο πως δύο και δύο

κάνουν τέσσερα» (Προυντόν, 93ύστημα οικονομικών αντιφάσεων ή η φιλοσοφία της αθλιότητας», τόμ. 1, σελ. 110 και 111). Απορρίπτουμε όλες αυτές τις θέσεις, εκτός από το ότι δύο και δύο κάνουν τέσσερα. Πρώτο, δε μπορεί να υπάρχει γενική άνοδος των τιμών. Αν διπλασιαστούν οι τιμές όλων των ειδών ταυτόχρονα με τον διπλασιασμό των μισθών, απ' αυτό δεν επέρχεται καμιά αλλαγή στις τιμές. Άλλαζει μόνο η πλασματική τους έκφραση. Δεύτερο, η γενική αύξηση των μισθών δεν μπορεί ποτέ να οδηγήσει σε μια λίγο-πολύ γενική ανατίμηση των εμπορευμάτων. Πράγματι, αν δύο οι κλάδοι της παραγωγής χρησιμοποιούσαν τον ίδιο οριθμό εργατών σε σχέση με το σταθερό τους κεφάλαιο ή με τα εργαλεία εργασίας που υπάρχουν σ' αυτούς τους κλάδους, τότε μια γενική αύξηση των μισθών θα έφερνε μια γενική πτώση των κερδών, ενώ η τιμή των εμπορευμάτων στην αγορά δεν θα πάρουσιάζει καμιά αλλαγή. (Καρλ Μορέ, «Η αθλιότητα της φιλοσοφίας», κεφ. 5, «Οι απεργίες και οι εργατικές ενώσεις»).

◆ Για να θυμόμαστε: «Δυναμική ανάταση η 48ωρη απεργία με το ΠΑΜΕ» (19-20.10.2011). Ναι, ναι. Τότε που οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ διεφύλαξαν ως κόρην οφθαλμού το κυνοβούλιο από τους... κακούς.

◆ Ο Βορράς, ο Νότος και το (χ)νώτο των πεινασμένων Ευρωπαίων.

◆ «Η πρώτη κυβέρνηση του Τσάβες διατήρησε για μικρό

χρονικό διάστημα στη θέση του υπουργού Οικονομικών την Μαρίτζα Ιστηκούΐρε, θέση την οποία κατέχει στη νεοφιλεύθερη κυβέρνηση του Ραφαέλ Καλδέρα. Στο διάστημα της πρώτης διακυβέρνησής του, ο Τσάβες επονέφερε μέτρα που είχαν ληφθεί το '60 και το '70, όπως η δωρεάν εκπαίδευση και υγειονομική περιθαλψη... Η μεταμόρφωση του Τσάβες ήταν εντυπωσιακή. Κατά την διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του το 1998 έχει συνέσ συναντήσεις με την Σίτιμπανκ, την Τζ.Π. Μόργκαν και την Μόργκαν-Στάνλεϊ προσπαθώντας να καθησυχάσει τους φόβους τους. Δέκα χρονια αργότερα, όμως, δήλωνε: «Ο αγώνας μας είναι έκφραση του ταξικού αγώνα» (λόγος Τσάβες, 30.11.2008). Την επομένη της πρώτης εκλογής του, βρισκόταν στα τηλεοπτικά στούντιο του πλουσιότερου ανθρώπου της χώρας, του Γκουστάβο Σισκέρες, προσπαθώντας να προσελκύσει επενδυτές. Το χρηματιστήριο του Καράκας ανέβηκε 40% σε δυο μέρες. Το 2001 το σχέδιο εθνικής οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της Βενεζουέλας έκανε λόγο για "την δημιουργία μιας ανερχόμενης τάξης εργοδοτών" και διοιστάλιζε "κλίμα εμπιστοσύνης για τους ξένους επενδυτές". Το 2005 το ντοκιμέντο αυτό εξαφανίστηκε καθώς ο Τσάβες ανακοίνωσε ότι η χώρα βρισκόταν σε αναζήτηση του "σοσιαλισμού του 21ου αιώνα". (Από το άρθρο «Το κόκκινο σ' ένα μπλε κόσμο» του Ρενό Λαφτέρ, Le Monde Diplomatique, αγγλική έκδοση,

Απρίλης 2013. Και είναι γνωστό ότι η συγκεκριμένη εφημερίδα δεν διακατέχεται από φιλικά αισθήματα προς τον... σοσιαλισμό. Ομως, η φυλλάδα υποστηρίζει στο άρθρο αυτό τον Τσάβες...).

◆ Επειδή σφίξανε οι κώλοι κατά Περισσό μεριά και πλέον τα βελη δεν προέρχονται έξωθεν αλλά εκ των ένδον (βλ. και προσυνεδριακό διάλογο στο Ριζοσπάστη από 10.1.13 έως και 31.3.13), ανέλαβε ο Γ. Σκιαδιώτης (μέλος της ΚΕ και του Τμήματος για την εργατική και συνδικαλιστική δουλειά) να... απαλύνει τις πληγές. Κάνοντας χρήση στοτιστικών (στην Ελλάδα ευημερούν οι αριθμοί, ως γνωστόν) παρουσιάζει αριθμητική, πάντα, άνοδο του ΠΑΜΕ, παιζόντας το παιχνίδι των «συσχετισμών». Και τι πέτυχε όλος αυτός ο «αγωνιστικός οργασμός»; «Κάτω από την πίεση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ έγιναν από το 2009 έως το 2012, 22 πλανελλαδικές απεργίες, που η όποια επιτυχία τους...». Ετοι, λοιπόν, η «όποια επιτυχία» τους! Δηλαδή, καμμιά! Ελεος, με τα «υπαρκτά ψέματα» (κάτι σαν τον «υπαρκτό σοσιαλισμό»). Μνημόνια πέρασαν, ο κόσμος φτωχαίνει καθημερινά και οι στριμωγμένοι του Περιούπολης καρέρονται που το ΠΑΜΕ πάρει καλά...

◆ «Ας μην πιάνουν στο στόμα τους τον Ζαχαριάδη...» – από σχόλιο του Ριζοσπάστη, 4.3.13. Για δε, ρε, που υπερασπίζονται τον Ζαχαριάδη τα τοιράκια του Χρουστόφ, του Μπρέζιεφ και πάσης... χολέρας!

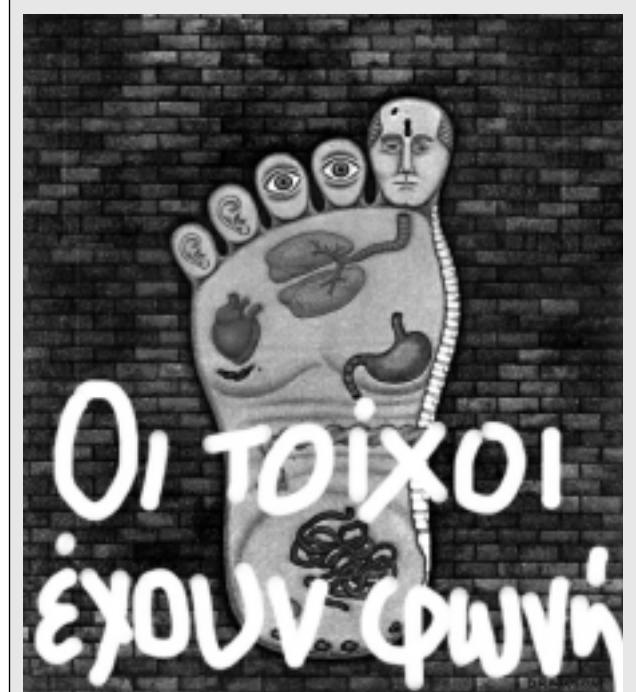
Βασιλης

χεία η ντοκιμαντέρ. Το σενάριο είναι γραμμένο από τους ιδιους τους μετανάστες (Sunny Ohilebo, Kenny Abdeleke, Kelechukwu Chukwuejim) σε συνεργασία με τον Σεβαστίκογλου. Οι ηθοποιοί είναι ερασιτέχνες, γι' αυτό ο σκηνοθέτης έχει δουλέψει πολύ με αυτοχειρισμούς.

Η αλήθεια για τους μετανάστες από τη Νιγηρία (και όχι μόνο) είναι πολύ σκληρή. Λαθρεμπόριο, μαφία, ναρκωτικά, πορνεία, κυνήγι από την αστυνομία, άθλιες συνθήκες διαβίωσης, εκμετάλλευση ακόμα και από τους συμπατριώτες τους κι ο κατάλογος δεν έχει τέλος. Ο σκηνοθέτης πιάνει όλα αυτά τα ζητήματα και προσπαθεί να φέρει το θεατή πιο κοντά με έναν άλλο πολιτισμό. Ο Σεβαστίκογλου έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα. Είχε τη στήριξη των διων των Νιγηριανών. Ετοι μπόρεσε να μπει στα σπίτια τους, να πάρει στα στέκια τους κλπ. Η επιλογή, όμως, να κάνει μία ταινία μυθοπλασίας με τους διοιυς σε ρόλο σεναριογράφων και θηθοποιών θεωρούμε ότι δε δικαιώνεται από το τελικό αποτέλεσμα. Δεν είναι μόνο θέμα «κακής ηθοποιίας» από την πλευρά των ερασιτέχνων. Είναι ότι, παρά το γεγονός ότι καταπίνεται με δύσκολα ζητήματα, υπάρχει μια απλότητα σχεδόν παιδική στην προσέγγισή τους. Άλλη μια φορά αποδεικνύεται ότι οι καλές προθέσεις δε φτάνουν...

Ελένη Π.

◆ Ενάντια στην εξαθλίωση και την κατάθλιψη – Τσακίζουμε κάθε μορφής φασισμό – Αντιφασιστες-Αντιφασιστριες Ανατ. Αππικής (πανό)

Το πανό ήταν ένα απ' αυτά που κρεμάστηκαν στη στάση μετρό/προαστιακού Παλλήνης, στη διάρκεια κινητοποίησης (με περίπου 100 άτομα, όπως ενημερωθήκαμε), στη διάρκεια της οποίας εκφωνήθηκε κείμενο από μικροφωνική και μοιραστήκαν προκηρύξεις στον κόσμο. Είναι πραγματικά παρήγορο που σε πολλές γειτονιές αναπτύσσονται τέτοιες πρωτοβουλίες, ως απάντηση στον κοινωνικό εκφραστισμό. Πρωτοβουλίες που είτε έχουν είτε επιδιώκουν ν' αποκτήσουν κοινωνική γείωση. Μπορεί να διαφωνήσει κανένας με επιμέρους απόψεις ή και συνθήματα, το βασικό όμως είναι οι ίδιες οι αντιφασιστικές πρωτοβουλίες. Τα υπόλοιπα θα έρθουν μέσα από τη ζύμωση των διαφορετικών κατευθύνσεων του αντιφασισμού, την δύσμωση των απόψεων και την πείρα της επαφής με τον κόσμο. Γιατί εκείνο που έχει σημασία σήμερα είναι να χτυπηθεί κάθε αυτοαναφορικότητα, κάθε σεκταρισμός, και να γίνει «βρουτιά» στην ίδια την κοινωνική πραγματικότητα, την οποία προσπαθεί να εκμεταλλεύεται ο φασισμός. Η κοινωνική πραγματικότητα δίνει το υλικό για την αντιφασιστική δράση, το σωστό φώτισμα αυτής της π

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Κανάλια και εφημερίδες
έσπευσαν να καταργήσουν το επίδομα γάμου πριν την ώρα του, ενώ δεν ήταν λίγοι οι καπιταλιστές εργοδότες που άδραξαν την ευκαιρία και έσπευσαν να το κόψουν από τους εργαζόμενους. Αυτό, όμως, είναι παράνομο ακόμα και με βάση τις «μνημονιακές» νομοθετικές ρυθμίσεις.

15 Μάη και οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι μέχρι τότε να καταβάλουν κανονικά το επίδομα γάμου σε όλους τους εργαζόμενους.

Ο τελευταίος «μνημονιακός» νόμος (4093/12.11.2012) δεν έχει αναδρομική ισχύ, για να «μπλοκάρει» με οποιονδήποτε τρόπο την ισχύουσα ΕΓΣΣΕ. Άλλωστε, αν είχε τέ-

ρας, βασικοί μισθοί, βασικά ημερομίσθια, κάθε ειδούς προσαυξήσεις αυτών και γενικά κάθε άλλος μισθολογικός όρος, ισχύουν μόνο για τους εργαζόμενους που απασχολούνται από εργοδότες των συμβαλλομένων εργοδοτικών οργανώσεων και δεν επιτρέπεται να υπολείπονται του νόμιμου νομοθετημένου κατώτατου μισθού και ημερομίσθιου.

ΕΣΣΕ υπογράψει νέα ΕΓΣΣΕ (ακόμα και αυτό φαίνεται εξαιρετικά χλομό σήμερα), η οποία θα περιλαμβάνει και το επίδομα γάμου, αυτή θα ισχύει μόνο για τις επιχειρήσεις μέλη των συγκεκριμένων εργοδοτικών οργανώσεων. Επειδή, λοιπόν, ούτε ο ΣΕΒ θέλει να χάσει μέλη ούτε οι άλλες δύο εργοδοτικές οργανώσεις, θεωρούμε πως είτε θα

Μέχρι τις 15 Μάη το επίδομα γάμου

Η διαβόητη Πράξη 6 (28.2.2012) του Υπουργικού Συμβουλίου προβλέπει ότι όλες οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας που βρίσκονται σε ισχύ ήδη 24 μήνες (ή και λιγότερο) μέχρι την 14.2.2012 λήγουν στις 14.2.2013. Δηλαδή, επεξέτεινε χρονικά κατά ένα χρόνο όλες τις συλλογικές συμβάσεις, μεταξύ των οποίων και την ΕΓΣΣΕ (που βρίσκοταν σε ισχύ περισσότερο από 24 μήνες). Επομένως, η ΕΓΣΣΕ έληξε στις 14 Φλεβάρη του 2013. Σύμφωνα, όμως, με την ίδια Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, οι κανονιστικοί όροι κάθε συλλογικής συμβάσης εργασίας που θα λήξει ή θα καταγγελθεί εξακολουθούν να ισχύουν για ένα τρίμηνο. Μετά το τρίμηνο αυτό, η λεγόμενη μετενέργεια περιορίζεται μόνο στο βασικό μισθό ή ημερομίσθιο και τα επιδόματα ωρίμανσης, τέκνων, σπουδών και επικίνδυνης εργασίας, εφόσον αυτά προβλέπονται από συλλογική σύμβαση, ενώ «παύει αμέσως να ισχύει κάθε άλλο προβλεπόμενο σε αυτές επίδομα».

Επομένως, η ισχύς της ΕΓΣΣΕ έχει παραταθεί μέχρι τις

τοια δυνατότητα θα είχε εφαρμοστεί αμέσως και δε θα περίμεναν τη λήξη της ΕΓΣΣΕ για να κόψουν το επίδομα γάμου. Αναφερόμαστε στην αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 1876/1990 ως εξής: «Οι εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους μη μισθολογικούς όρους εργασίας, που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώ-

σθίου».

Μέχρι τις 15 Μάη, λοιπόν, το επίδομα γάμου πρέπει να καταβάλλεται κανονικά από όλους τους εργοδότες, ανεξαρτήτως συλλογικής ή ατομικής σύμβασης. Μετά τις 15 Μάη θα ισχύει η νέα ρύθμιση του νόμου 4093/2012. Δηλαδή, η κυβέρνηση θα καθορίσει τον ελάχιστο μισθό και το ελάχιστο μεροκάμπτο, χωρίς επίδομα γάμου φυσικά. Αν η ΓΣΕΕ με τους ΣΕΒ-ΓΣΕΒΕΕ-

αδιαφορήσουν για την υπογραφή ΕΓΣΣΕ είτε θ' απαιτήσουν να μην περιλαμβάνεται σ' αυτή το επίδομα γάμου, αφήνοντάς το στη διακριτική ευχέρεια των εργοδοτών (στο πλαίσιο ατομικών ή επιχειρησιακών συμβάσεων). Άλλως, οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις θα αποχωρούν από τον ΣΕΒ (και θα παραμένουν στα κλαδικά καπιταλιστικά συνδικάτα), για να μην είναι υποχρεωμένες να πληρώνουν επίδομα γάμου.

Αυτό το ξέρουν πολύ καλά και οι εργατοπατέρες. Γ' αυτό και η ΓΣΕΕ εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία από τη μια ενημέρων ότι το επίδομα γάμου πρέπει να καταβάλλεται κανονικά μέχρι τις 15 Μάη και από την άλλη ανήγγειλε ότι «η Συνομοσπονδία κάνει όλες τις απαραίτητες ενέργειες και πιέζει στην κατεύθυνση υπογραφής νέας ΕΓΣΣΕ η οποία θα προβλέπει την απρόσκοπτη συνέχιση καταβολής του επιδόματος γάμου και της εκπλήρωσης του συνόλου των ειδικών κανονιστικών όρων και μετά τη λήξη της τρίμηνης παράτασης». Μαζεύεται και χωρίς αγωνιστικές κορόνες...

Απορία φάλτου βηξ

Να έχασουν μάλλον τις προπαγανδιστικές περιπλανήσεις του για μερικές μέρες, ανόμεσα στην πρώτη και τη δεύτερη απόφαση του Eurogroup για την Κύπρο, θελουν στον ΣΥΡΙΖΑ. Ιδιαίτερα εκείνη τη μεγαλοφυή πρόταση ότι αρκούσε να δώσει η ελληνική κυβέρνηση 2 δισ. ευρώ στην κυπριακή και οι Σύμπλε και σία θα έμεναν με τη χαρά τους. Επειδή τα γικεσέμια» (Δραγασάκης, Σταθάκης, Τσακαλώτος, Μηλιός) αρνήθηκαν να προπαγανδίσουν αυτή τη μπούρδα, ανατέθηκε σε κάποιον Λαππατσιώρα να συγγράψει σχετικό άρθρο (δημοσιεύτηκε στα «Νέα»), το οποίο είχε μεγάλη πλάκα, καθώς υποστήριζε ότι με κάποιο τραπεζικό κόλπο θα ξεγελιόταν η τρόικα και θα παρακαμπτόταν Eurogroup.

Αν το θυμόμαστε και πάλι είναι γιατί η τρόικα έχει στηλώσει τα πόδια και δεν αφήνει να ολοκληρωθεί το «ντιλ» Εθνικής-Eurobank, ενώ ο εγχώριος Τύπος «τσιρίζει» ότι αυτό γίνεται προκειμένου να πουληθούν και οι δύο τράπεζες σε ξένους. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι οι γκαουλάτερ του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου ελέγχουν τα πάντα.

Καλλιέργεια του μεσσιανισμού

«Ομως σήμερα οι ευρωπαίοι πγέτες δεν διαθέτουν ευρωπαϊκό όραμα. Δεν βρίσκεται ανάμεσά τους ένας χέλιους Κολ ή ένας Φρανσουά Μιτεράν... Κάποια στιγμή η Ευρώπη μπορεί να αποκτήσει πγέτες πρόθυμους να ασχοληθούν με το καθήκον να οικοδομήσουν βιώσιμους ευρωπαϊκούς οικονομικούς θεσμούς. Εως τότε, η Ενωση πφίνεται καταδικασμένη να παραπαίει από τη μια κακοδιαχειρίζομενη κρίση στην άλλη».

Το απόστασμα είναι από άρθρο του αρχισυντάκτη των New York Times Ντέιβιντ Ανγκερ (αναδημοσίευση στα «Νέα») και η συγκεκριμένη απόψη κάθε άλλο παρά πρωτότυπη είναι. Την έχουμε ακούσει και την έχουμε διαβάσει εκαποντάδες φορές, όπως εκαποντάδες φορές έχουμε ακούσει για τον «καλβινισμό» της Μέρκελ και του Σόιμπλε, που τους οδηγεί σε «νεοφιλελεύθερες ιδεολογίες» και «αυτοκαταστροφικές επιλογές» (το τελευταίο το λέει συνήθως ο Τσίπρας, που κλαίει και οδύρεται για τους κινδύνους που απειλούν το ευρώ). Μήπως από τον Τσίπρα δεν έχουμε ακούσει ύμνους για τον Καραμανλή (τον πρεσβύτερο), η πολιτεία του οποίου αντιδιαστέλλεται με την «ακροδεξιά» πολιτεία του Σαμαρά; Μήπως για το τελευταίο Eurogroup, αυτό που αποφάσισε τα της Κύπρου, δεν ακούσαμε από τον μέγα μαρξιστή πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ το ερμηνευτικό σχήμα ότι οι μισοί είναι γκάνγκστερ και οι άλλοι μισοί δειλοί και υποταγμένοι;

Υπάρχει, βέβαια, η τάση της αστικής (και των προγενέστερων πγετριών εκμεταλλευτικών τάξεων) ιστοριογραφίας, να παρουσάζει τα κοινωνικά φαινόμενα ως αποτέλεσμα της εξέλιξης των ιδεών στα μυαλά των πγετικών προσωπικότητων. Αυτές οι προσωπικότητες αποφασίζουν τα πάντα, αλλά και καθορίζουν τα πάντα. Οτιδήποτε καθορίζει την κοινωνική κίνηση γενιέται στα μυαλά τους και όχι στο στίβο της οικονομίας και της πάλης των τάξεων.

Ομως δεν πρόκειται μόνο για την ιδεαλιστική κατεύθυνση στη μελέτη της ιστορίας. Υπάρχει και η καλλιέργεια του μεσσιανισμού, που δεν είναι αποστολή μόνο της θρησκείας. Για να ακριβολογούμε ο μεσσιανισμός είναι πλέον λιγότερο αντικείμενο της θρησκείας και περισσότερο αντικείμενο της κοινωνιολογίας και των διάφορων παρακλαδιών της. Οι λαοί πρέπει να πειστούν πως θα δουν πρόσδοτο και βελτίωση της ζωής τους μόνο αν στοιχθούν πίσω από εξαιρετικές πγετικές προσωπικότητες, περιορίζοντας τον εαυτό τους στο ρόλο εκείνου που στηρίζει τον πγέτη.

Το πλέον εξοργιστικό είναι πως αυτοί που καλλιέργουν με όλα τα μέσα το μεσσιανισμό είναι -σε διακριτικό επίπεδο- διαπρύσιοι πολέμιοι του. Οι μοντέρνοι πγέτες της αστικής τάξης δεν μοιάζουν με απρόστοις ελέω θεού μονάρχες. Είναι πιο γήινοι, κατεβαίνουν στο λαό, του δίνουν την ψευδαίσθηση ότι συναπφασίζει. Ενα ολόκληρο σύστημα, όμως, από τα μίντια μέχρι τους ίματζ, μέικερ και τις εξειδικευμένες στην πολιτική διαφήμιση εταιρίες, φροντίζουν να αναδεικνύουν την εξαιρετικότητα και τη μοναδικότητα πγετών που μετά από μερικά χρόνια το ίδιο σύστημα θα οικτίρει και θα διώχνει ως αποδιοπομπαίους τράγους.

Η καλλιέργεια του μεσσιανισμού στα σύγχρονα αστικά καθεστώτα πλησιάζει πολύ το θρησκευτικό κίρυγμα. Επειδή οι εποχές είναι τέτοιες που «καταπίνουν» γρήγορα